உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிற்கோலமென்னும்

கூவப்புராணமூலம்

காப்பு.

கோவளத்தந்தக் குளிர்விண்வளத்துற
களத்தந்தக் கரணமிருத்திய
பவளத்தந்தப் படிவநிகர்த்தொளிர்
தவளத்தந்தத் தலைவனை வாழ்த்துவாம்.

பதம்.	பொருள்.
கோ	மண்ணுலகம்
வளத்து	தாம் நுகரும் நுகர்வையும்
அந்த	அந்த
குளிர்விண்	குளிர்ந்த விண்ணுலகம்
வளத்து	தாம் நுகரும் நுகர்வையும்
உற	அனுபவிக்க
களத்து	களத்தில்
அந்தக்கரணம்	தமது அந்தக்கரணத்தை
இருத்திய	வைத்த
பவளத்து	பவளத்தினது
அந்தம்படிவம்	அழகிய வடிவை
நிகர்த்து ஒளிர்	ஒத்து விளங்காநின்ற
தவளம்	வெள்ளிய
தந்தத்தலைவனை	கொம்பினையுடைய யானைமுகக்கடவுளை
வாழ்த்துவாம	துதிப்பாம

(பவளத்தந்தப் படிவநிகர்த்தொளிர்) என்பதற்கு அழகிய தமது திருவுருவும் பவளத்தை ஒத்துவிளங்கும் எனப்பொருள் கொள்ளினும் அமையும் ஆன்மாக்கள் நுகர்ச்சிப்பொருளுமெ

தாம் போகியாயிருப்பது முதறகடவுள இயல்பாதலால் (குவ ளத்தந்தக் குளிர்விண்வளத்துறக் - கவளத்தந்தக் கர... திய) எனவும் அந்தக்கரணத்தில் மனம் முதற்பொருளாதலின் அதனை அந்தக்கரணமெனவும் கூறினார்.

இச்செய்யுட்கு மண்ணுலக இன்பத்திலும், விண்ணுலக இன்பத்திலும், அன்பர் நிலைபெறுமாறு அவரால் நிவேதிக்க ப்படுங் கவளத்தில் திருவுளம்வைத்தருளும் எனவுரைப்பதும் ஒன்று. பிள்ளையாரது திருவுளப்பாங்கே, சத்தியாதலால். அ ந்தக்கரண மிருத்திய வென்றார். கூ-விண்-இரண்டும் உயிர்கள் மேல் நிற்றலில் இடவாகுபெயர்கள்.

நச்சிறுத்தநயனக் குவிமுலைய
பொச்சிறுத்த நுசுப்பினர்ப்போற்றிவாய்
மிச்சிறுத்த விரகிலிக்காங்/ ...காலோ
வச்சிறுத்த வடிகளடிகளே.

நச்சு	நஞ்சு
இறுத்த	தங்கிய
நயனம்	கண்களையும்
குவிமுலை	குவிந்த முலைகளையும்
பொச்சு	கரிண்போர்க்கின்மையாய்
இறுத்த	...டிந்த
நுசுப்பினர்	...டையையுமுடையபெண்களை
போற்றி	...தித்து
வாய்மிச்சில்	அவர்கள்வாயெச்சிலை
துத்த	அனுபவிக்கும்
விரகு இலிக்கு	பேரறிவுஇல்லாதவனுக்கு
அச்சு இறுத்த அடிகள்	அச்சிறுத்தவிநாயகக்கடவுளது
அடிகள்	திருவடிகள் [படி
ஆம்-ஓ	பயன்படுமோ (பயன்படா வென்ற

சிவபெருமான் திரிபுரதகனஞ் செய்ய விநாயகக்கடவு ளை... ...யாது எழுந்தருளியபோது தேரின் அச்சு முறி... ...பின்

னர் விநாயகக்கடவுளைப்பூசித்துச் சென்றாரென்பது புராண நூலாறு ஆதலின் அச்சிறுத்த அடிகளென்றார். "திங்களணி சடைப்பெருமான் பூசையாற்றித் திரிமதிலும் கடந்திடமுன் னின்றான்யாவன்," எனப்பிள்ளையார் புராணத்திற் காண்க. கொல-அசைநிலை.

இறுத்த என்னும் பிறவினைப் பெயரெச்சம் இற்ற என தன் வினைப்பொருளில் வந்தது-துத்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்-று-பகுதி-த்- சந்தி-த்- இடைநிலை-அ-விகுதி.

புராந்தகேஸ்வரர்துதி.

நீர்கொண்ட சடையெரிகெட பெருங்காமத் தழலவிப்ப நிற் கினாறுனைக், கூர்கொண்ட கணன்மழுமா னுண்மையும் பெ ணுண்மையுமாய கூற்றிற்கேற்ப, சீர்கொண்ட வலனிடங்கொ ளுயகனைப் புகலியர்றை செந்தமிழ்ப்பூச, தார்கொண்ட திரு விற்கோலப்பெருமான் றனையிதயத் தவிசின்வைப்பாம்.

புராந்தகியம்மைதுதி.

பைத்தசிறுமணி பரவந்த ழ்ந்துமதிகவர்கின்றபரிசதேன்ன, மெய்த்தவிரும் புசபூத்திருவிற் கோலநாயகன்மகிழ விற்கோ லத்தை, யொத்தபு நுதலிடைப்பொற் சுட்டியின் கீழ்வெ ண்டிலத மொளிரத்திட்டி, வைத்தருளு மெழிலுடைப்பை பரவல்குலம்மைபதம் வணக்கஞ்செய்வாம்.

நடேசர்துதி.

சீர்கொண்ட மலைமாதின் றிருநுதல்கண்டராப்பகைவெண் டுங்கணீங்கி, யார்கொண்ட சடையரவ மல்குலைக்கண்டட ங்கையுழைப் பகலையயார்த்து, நேர்கொண்ட வுழைவிழி கண்டருகுறவெயிப் புலிப்பகைநீத் திருப்பநின்றே, யேர் கொண்ட தவிர்த்தில்லை நடம்புரியெம் பெருமானை யிறைஞ்ச லசெய்வா

பாயிரம்.

சிவகாமியம்மை துதி.

வன்னிகரம் வளர்வுறநற் பணிபயில வருவார்க்குச்செசாங்க
கமீந்து, பன்னுநுதன் மதியடியார் பரிபுரங்கள் டெழுநி
ற்கனிமெல் விதழியார்ப்பப், பொன்னனுகு மலநவைசேர்ந்
திசைக்கொளிரி மறையோதிப் புரிந்துதாழத், தன்னையிடத் திரு
த்துபரம் பொருளைநிக ருமையம்மை சரணிற்றாழ்வாம்.

கணபதி துதி.

கற்றைநெடுஞ் சடாமவுலிப் பிறையுமொரு தன்கோடுங
கரத்திற்சேர்த்து, மற்றைநிறைமதியாக்கி மறுவிகர்தவல்லடை
தன் வடிவுபூத்த, நெற்றிநிகர்த் தலையன்றி யழகொழுகு திரு
முகத்தூழ நிகர்ப்பநேயம், பெற்றமழ களிற்றைமனச் சேவக
த்தி னிறுவியிடர்ப் பிறவிதீர்ப்பாம்.

சுப்பிரமணியர் துதி.

நான்குமுகன் ஞொழுமைந்து முகனீன்ற வாறுமுக நாதன்
றன்னை, வான்குலவு மொருகடவுள் யானையின்பாகனைப்பு
ணர்ந்து வடிவுகூர்ந்த, மான்குறுமகளேங்கையுரு வெடுத்தானை
யசுரர்குல மாய்த்துப்பேய்கட், கூன்குருதி யொடுமெளவிப்
புதுவிருந்திட் டானைநம துளத்துள்வைப்பாம்.

திருநந்திதேவர் துதி.

பாக்குலங்கள் பழிச்சுனர் நெஞ்சமும்
வாக்குமங்கை வடிவு நிகர்த்தொளி
தேக்கும்வெள்ளிச் சிலம்புட னெம்மையும்
காக்குநந்தி கழலிரு டேத்துவாம்.

காரைக்காலம்மையார் துதி.

இடர்துகண்களிற் கேட்கு மவுண்டுகி
ழன்டந்தகைகொ டுயிர்ப்பவ ளித்தன்வாழ்
வடர்தயங்கு வனத்திற் றலையிறை
னடந்தவம்மை பதமலர் நண்ணுவாம்.

திருஞானசம்பந்தர்துதி.

அங்கமான தனங்கினு மேம்படு
மங்கையாகப் படைத்து மகளெனப்
பங்கையாதனன் வெள்குறப் பார்த்தருள்
பொங்குஞான சம்பந்தனைப் போற்றுவாம்!

திருநாவுக்கரையர்துதி

மருக்குலாவு மறைவனத் தொன்றிய
திருக்கபாடந் திறந்தசொல் வேந்தனை
யருட்குலாவு மறிவினை மூடிய
விருட்கபாடந் திறக்கவு மேத்துவாம்.

திருநாவலூரர்துதி.

கன்றுகாமங் கழன்றவர் தன்னுரு
வென்றுமோர்கரி தென்றிருப் பொன்றனை
யன்றுதூதுவ னாகி யரிவைபாற்
சென்றுவாவென்ற தீரனை வாழ்த்துவாம்.

திருவாதவூரர்துதி.

இன்பமாணிக்க வாசக னென்றுமோர்
மன்பெரும்பெயர் யாரும் வழங்குறத்
தன்பெயர்க்கொடை யோடு தரித்தபே
ரன்புதன்னை யகத்து ளிருத்துவாம்.

அவையடக்கம்.

மூதறி வாளரு மறிவின் மூகரு
மோதுறு நடுநிலை யோருஞ் சொற்பொருட்
டீதுறைப் பதற்றொரு செய்கை கண்டிலே
னோதலி னென்கவிச் சுறிவின் றருகுமால்,

நூல்வரலாறு.

காவிநேர்விழி மங்கைபங்கின னிசைக்காந்த
மே[illegible]மா சனற்குமாரசங்கிதையின் விரித்த

பாயிரம்.

தாவில்காளிகா காண்டமென கடற்புகழ்தனிற்
கூவநீர்மையுட் கொண்டியான் கூறுவன்றமிழால்

தனியன்.

பொருந்தாரரணம் பொடிபடுத்த பொன்னஞ்சிலையான் கூவத்தி, லிருஞ்சீர்தமிழாற் புனைதல்செய்தா னிசைக்கூப்பா தவர்தாதி, யருகாமத்தான் புனைந்துசெந்தி லமர்ந்தகுமா முதறடிந்த, பெருந்தோண்மலைகட் கணிந்தசிவப் பிரகாசப் பேர்ப் பெருந்தகையே. ௧௱

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது. ஆகதிருவிருத்தம்-௧௱.

௧-வது. நைமிசாரணியச்சருக்கம்.

சேவம்புலா மலர்க்கொடி நானிலத்திகழும்
பாதவம்புக லாதியவளமெலாம் பின்ற
தாதவம்பனி மழைமொலிக் குடைந்திடாதமர்
மாதவம்புரி வோர்க்கிட நைமிசவனமே.

பொன்னுலாமலர்க் கற்பகாடவி நிழற்போக
மின்னலாமென வெறுத்திந்த வனத்திடையின்ப
மன்னையுன்புக வருமெனு மீசனை மகவா
னுன்னிவேண்டுவ னெனிலதன் சிறப்பெவருரைப்பார்

வந்தடையுணவாகி மற்றாறுறு மறுத்துச்
சந்தயோகிகள் போன்றுபோகிக ளுறைததமது
புந்திபோம்வழி யொழிக்கியே பொறிப்பணமடக்கு
மூந்துபோகிகள் போன்றியோ கிகளுறுமுதிர்கர்

எலியும்பாம்புமங் கதமுமஞ்ஞையு மிளமயிலு
கலியுமோம்பியு மொருத்தலு மடங்கலுநவ்வியும்
புலியுந்தாம்பெற பகைபொரீஇப் புன்றுமய்யனத்தின்
மெலியும்பாவமு மீறமுமே பகையின்றிவிராவும்.

ஆதிமாலயன் மனத்தெழு மகந்தையையடக்க
மீதுலாமழன் மயனெடுந்தம்ப மிக்குயர்ந்த

கூவத்துப்புராணமல்ம.

சோதிமா மரமுகிலதிற் சூழ்தருதாமங்
தீதிலாவகி மணிசிதறிய பொறிச்சிவணும்.
..ன்னான்கையுங் ..டந்தமுக்கட் பெருங்கடவுள்
சரணவாரிசம் பற்றெண வடைந்ததாபதர்க்குத்
தருணவேள்வியிற் பகைஞர்சா தித்திடப்படாத
வரணமாயது நலந்தரு நைமிசாரணியம்.

பேரசோகமே யெனக்கொடு பிண்டிவின்மதவேள்
வீரவாளியா மலர்ந்துதன் பங்களே விளைத்த
கோரபாவ மற்றப்பெயர் மெய்பெறக்குளிர்ந்து
வாரமாதவர் சோகநீத்திட மலர்வழங்கும்

அருந்தவம்பயின் றைம்புலக் குறும்பினையடர்த்து
திருந்துநன்முனி வராவனத் தொருதனித்திகிரி
மரந்தியங்குவெண் குடைநிகர் மதிதனுதும்பர்ப்
பொருந்துகின்றுழிக் காம்பெனும் பெயரினைப் புதுக்கு

வேறு.

நெட்டிலைகொண்டு நிமிர்ந்தெழுதாழை
கட்டியணைந்துறு கனறனைத்தாகைப
புட்டிலையொக்கு மிசைக்கதிர்ப்போது
நட்டிவர்செவ்வயி னம்பியையொக்கும்.

எரிபுரைகின்ற விளந்தளிர்மாவி
னருகுறநீளிற மார்தருபுன்னை
மருவுதல்செஞ்சடை வள்ளன்மருங்கு
தருமம்வளர்ப்பவ டங்குதலொக்கும்.

ஒன்றியொடொன்றிழை யொண்கழைதன்னில்
வன்றழல்வந்து வளர்ந்தெழுமீது
சென்றமர்ந்தி திடுக்கிட விண்ணின்
மன்றனெடுந்தரு வின்மிசைவாவும்
பாசிலைகொண்டுயர் பாதவமென்பூ
..ழையர் மருங்கினுகுத்தல்

... னன்பு கிடைத்தவர்மீது
வீசுறுமொய்ம்மலர் மாரியின்மேவும்.

வேறு. இத்தகைநலம்பெற்றுள்ள வெள்ளிமருவனத்தின்மேய
மெய்த்தவர்புலன்களைந்தும் விரவுறுமனமுமீட்டு
முத்தலையெஃகமேந்து முதற்பெருங்கடவுடன்பா
துய்த்தவருலகவாழ்வை யொருபொருளாகக்கொள்ளார் ௧௫

உலகினர்செல்வநந்த லுமைபொருளிரண்டுங்கோட
லிலகுவிண்மதியங்காட்ட வென்றுமோர்தகைத்தாய்ச்சேறல்
கிலகுதஞ்செல்வமெங்கள் விழுப்பொருளாயவன்னை
லலகில்செஞ்சோதிப்பின்ன லண்ணல்மதியுணர்த்தவாழ்வார் ௧௬

அன்புகொண்டருஞ்சிவத் தோடமர்ந்தநுபவித்திருக்கு
மின்பமேமுத்தியென்றே யிகந்துறந்துடையமேலோர்
துன்புமிக்கெய்திமின்னிற் றுலைந்துபோஞ்சிற்றின்பத்தின்
றன்பரிவறத்துறத்தல் சாற்றவேண்டுவதுமுண்டோ. ௧௭

சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்ச் சிறுநுதற்கரியகூந்தல்
வேயமர்வலயப்பொற்றோள் வெற்புறழ்குவவுக்கொங்கை
யாயிழைமகளிர்நேயத் தணையிலுமவளையீன்ற
தாயெனக்கருதுமீரார் தூமனியமோட்டிற்காண்பார் ௧௮

பற்றிகலிலாதஞானப் பண்பினர்நட்டாற்பேணன்
மற்றவற்செறுக்கவுன்று வல்லமெய்த்தவத்தின்மேலோர்
முற்றுறுமின்பதன்ப முண்புளதொடர்புடற்கென்
றற்றமின்மகிழ்ச்சிவாட்ட மகன்றநற்றுணிவின்மிக்கார் ௧௯

கண்டிகைத்சலனுநீற்றுக் களபமும்பொலிந்தயாக்கை
மண்டிலச்சடிலக்கற்றை மவுலியர்நிறைந்ததெண்ணீர்க்
குண்டிகைதண்டேந்தாங்கு கையினர்குன்றவில்லி
புண்டரீகத்தாட்கன்பு பொருந்தியமனத்தர்மாசோ ௨௦

கண்புனலொளிப்பநெஞ்சங் கரைந்துகமயிர்பொடிப்பத்
தண்புனற்றித்தவேணித் தம்பிரான்பூசைசெய்வார்
பண்பயின்மறைகளுன்னின் பயத்தவாமஞ்செழுத்தைக்
கண்புடன்பகருகின்ற நாவர்மூக்குற்றந்தீர்ந்தே.

வேதன்மாறமையுமன்னூர் வியன்பதந்தனையுங்கொள்ளா
ருதிநாயகனெம்மீச னருளினாலவர்தஞ்செய்கை
யாதுமோர்திரணாதன்னை யியற்றிடநிறுவவல்லா
ரோதுறநதிநிரைக்க ணுவகையும்வெறுப்புமில்லார் ௨௰

ஆதரவின்சொற்றூய்மை யருணெறியொழுக்கமெய்ம்மை
மேதகவுடையார்தீமை விரகம்பொய்யாசைகோபங்
கைசரவிலர்வேதாநதக் கருத்துணர்பெரியர்செம்பொற்
பூதரவில்லிதாணும் புகுந்திறைஞ்சுதற்குநேயர். ௨௧

வேறு. இப்பெருமுனிவர் தம்முண்முன்பொருநா ளிருந்த
கக் காசிபன்வசிட்டன், றப்புறழ்சடிலக கௌதமன்பாரத
துவசனகண் ணுவன்சவுனகனே, மெய்புலத்தியனற் சனக
னாதன்வான் மீசன்சா தாதிபனதி, யொப்பிலரநேகர் முழுமி
யவ்வனத்தி னொருபுடை வயினாயிருந்தார். ௨௨

இருந்தவர்சநந சாகரமுடைய வனையறுபரசிவ கதியிற்,
பொருந்தினற்கன்றி யரிதெனத்தமது புந்திகொண்டனைவரு
மதுதான், வருந்திறமுயல்வ தெந்நெறியென்ன மற்றதையா
யர்வருசாவ, வருந்திசொருநன் முதுக்குறைவதனலடி
கள்கேண்மின்களென் றுறைவான். ௨௩

வேறு. எவ்வுலகைப் பொருள்களு மியலல்லது
செவ்விய தவமதே தெரியின் வேறிலை
இவ்வுல கினிலஃ தியற்று கின்றதே
யிவ்வுட லெடுத்தபே றுறுதி யென்பவே. ௨௪

தவத்தினி லமர்புரி சயமே வெல்லலாந்
தவத்தினி லெழுகடற் றனையு முண்ணலாந்
தவத்தினில் வடவரைக் கனைந்து தாங்கலாந்
தவத்தினி லனலமுந் தரிக்க லாகுமே. ௨௫

நன்றிகொ ணத்தினைம் மூத நல்கவுந
துனறிய வுயிர்த்தொகை தோற்று விப்பவு

நைமிசாரணியச்சருக்கம்.

மன்றிய வுலகுய்ய வுடையு மண்ணினார்க்
கொன்றருள் புரியவு மொருங்கி னெய்துமால்
அண்டமும் பொருள்களு மடங்கு பேருருக்
கொண்டிட னுவெனக் குறுக வாழ்புனல்
மீண்டழன் மிசைசெல விளிவிலா துற
வொண்டவ மன்றியா துதவ வல்லதே.

பொன்றணி மார்பகப் புனித னுதியை
நின்றுழி தவத்தினு னினைந் தகழ்த்திட
சங்கொடு மைற்கரி தாய வெள்ளியங்
குன்றிறை சரணமுங் குறுகலாகுமால்.

ஆதலினுப்புயர் வகன்று தன்னைநேர்
மாதவ மேசெயும் வழக்க மாமென
வோதினன் வதிட்டனுங் குணர்த்த நின்ற
தாதிப னினையன சாற்றன் மேயினன்.

வேறு. கலை[illegible] நிணையில்பொருடரையிடத்தல
வொரு[illegible]ணையுதவி விண்ணுலகினுமுடன்மே
யருமையின்பமுய்த்தகற் செறுமெனில் றமே
இருமையுந்துணையாகு வதன்றிமற்றிலலே.

புகழுங்கல்வியுஞ்செல்வமும்வீரமும்[illegible]வும்
மகிழுங்கோலமு மொழுக்கமும்விழுப்பமும்முங்கி
இகழும்பாவமும்பழியுநீத் தானுமையிடத்திற்
றிகழும்பூசனையவாருள் செய்யவுஞ்செய்யும்.

வற்றின்மேல்வருமெங்கைதன் னெழிலுருவமா
மாற்றிலன்னதேயாற்றுக வென்றவனைய
நீற்றின்மேனியிற் கண்டிகைமாலைகணிரம்ப
வீற்றிருந்திடுக்கவுதம னினையனவிளம்பும்.

மனைகடோறுமுற்றிரந்திடு கபாலியுண்மகிழ
வனைகமாலியிடை பூர்ந்துவக்கெளிதிரிலருளச்
[illegible]னைகருங்கடலுலகினிற் செய்வதுகருதில்
[illegible]ர்த்திதானமே யன்றிவேறுளதே.

கூவத்துப்புராணமூலம்.

அரியனாகியகலைகளியா வையும்பயிலறிஞர்
பெரியமாதவருயர்தரு குலத்திடைப்பிறந்தோ
ருரியஞானியைப்புகழ்ந்தன ருறுவரவ்வளவோ
தரியலார்களுமுறிவுசெய் தவன்புடைசார்வார்.

சூழும்வான்முகிலெனப்பயன்றூக்குறுதளிப்போர்
பாழிமாபுகழ்ப்படைலை போய்ப்பரத்திடுமூலகி
லேழுமாமயன்மான் முதலிமையவர்தமிற்றும் .
வாழுமேம்பதமனைமேயென வாக்குதமலைவார் ௯௰

இகத்தினன்கொடைப் பெருமையை யறிந்துளோ ரவிர்ந்தன்
றகத்திறுமழு முறைசெய்வோரவரரிதாகித்
தொகுத்தவோர்பொருடன்னுலகுவொனச்சொல்ல
மிருத்தவாவியுங்கொடுப்பரால் வேண்டுமுன்விரும்பி ௯௧

புவியினன்கொடையில்லவன் றேற்றத்தின்பொலிவு
கவிர்மலர்த்திடற்கொப்பெனக் கழறுவரதனு
லவிர்பெரும்புகழ்க்கொடையதேயதிகட
சவிதருஞ்சடைக்கௌதமன் காசியன்சாற்றும் ௯௨

உவமந்தீர்த்திடும்வாய்மையொன்றேயுறி னுலகிற்
றவமுந்தானமுமொருங்குறச் செய்தவிற்றலையாப்
பவமகன்றுநான்மறைமுடிவாகியபரம
சிவனரும்பதம்பெறும்பமயுயர்த்திடுக் தெரியின்

இரவிவாண்மதியுசித்தொடுங்குதலொலியியங்கல்
பரவைதானிகவாதுறல்பயோதரம் பொழிதல்
கருவினூடுவந்தமர்தல்பின் றோற்றுதல்காயத்
தருவுமாமுயிர்நிற்குதல்வாய்மையினன்றே ௯௩

மன்னனுறியிவறுலமகலாமபுரந்திடவானு
மின்னமுறுழுந்திடலும்விட்டிறந்திடவரினும்
மன்னுவாய்மையிற்பிறழ்ந்திடாதொழுகலிப்பவம்போய்
இங்ஙனஞ்சடையெம்பிரான்பதம்புகவேண்டில் ௯௪

என்றுகாசிபமுனிவரன்வாய்மையினியல்பை
யொன்றவேவிரித்தருந்தவர்தங்களோடொப்ப
வன்றுசார்ந்துளும்பரத்துவசப்பெயரறிஞன்
குன்றுபோலுயர்குணத்தினீர் கேண்மெனக்கூறும்.

விண்ணுளோர்தமக்க ளியுறுமகஞ்சாவினைத்து
மண்ணினருயிர்க்கெழிலிகொண டுணவினைவழங்கி
யெண்ணிலெவ்வுலகிற்குமின்பீந்துநற்றணம்
புண்ணியந்தம்வளர்த்தலான்யாகமேபெருமாம்

வேறு. இரதிகொண்கனைழிலுருவட்டவன்
பெரிதுமுன்மகிழ் பெறறிடச்செய்வது
சருதிசொன்மகவென்றவன் சொற்றிடக்
கருதியொன்றுகண்ணுவன் கூறுவான்

இல்லொழுக்கமியைந்து பிதிர்க்கட
னெல்லும்வண்ணமுஞற்றி மரபுளோர்
செல்லுஞ்சீர்னிலைபதுயர் சிந்துவான்
வல்லமக்கட்பெறற்கினை மற்றிலை

மெய்த்திகின்றவிழுமிய கீர்த்தியோ
டெய்த்தலின்றியிருமையின் புந்தரும்
புத்திரர்ப்பெறும்புண்ணிய வாழ்க்கைதான்
நற்றவத்தினுமாற்றச் சிறந்ததே

என்றுநன்மகப்பேற்றையினிதெனக்
கன்றிநற்றவக்கண்ணுவன்சொற்றிடக்
கொன்றையஞ்சடைக் கூத்தனைப்போற்றியே
யொன்றுமெய்த்துருவாசனுலாசெய்வான்

உறவுதந்தைதாயொண்டொடிமாதரார்
சிறுவர்வன்புவிசெல்வம்பெரும்புகழ்
பிறவினும்படுமாசைபிரிந்தமெய்த்
துறவினல்லது துன்பமகலுமோ

வேறு. ஈட்டிடுங்காலையினேமஞ் செய்வுழிக்
காட்டலிற்றுபிரிவினைக்குறுகுஞ் சுற்றமும்
வாட்டிடும்பகைஞராய்வதை செய்வித்தலான்
வேட்டிடும்வெறுக்கையை வெறுக்கையின்பமே.

கொடுங்கனன்மதுவிடங்குறுகினுண்டிடிற்
சுடுங்கருத்தழித்திடுந்துலைவு செய்யுமாற்
அடுந்துயர்க்காமமோ கருதினன்னசெய்
திடும்பிணுக்குடர்ந்துவெந் நிரயத்திட்டிடும்

ஆதலிற்பெண்முயக் காறிநீங்கியே
தீதறத்துறக்கிடுமரிய செய்கையே
மேதகக்கதியினில்விடுமென் றோதினன்
மாத்தவத்துயர்துருவாசமாமுனி.

இனையனவீற்று வீற்றியம்பிமாதவர்
வினையறுநன்னெறி தெரியுங்கலையி
லனையவர்தவருருவாகிநண்ணல்போற்
றுனியிறவாயிடைச்சுதன் றோன்றினான்

கண்டிகைவடமுரங்கவினீற்றொளிர்
புண்டரநுதன்மிசைப்பொலிய வங்கையிற்
றண்டொடுகமண்டலந்தாங்கிவந்திட
வண்டவர்சூதனல் வரவுகண்டனர்

பொருக்கெனவெதிர்கொடு போற்றிக்கொண்டுசென்
றருக்கிளராதனமுதவி யையநீ
இருக்கெனவாயிடை யிருத்திமாதவ
ரருக்கியமுதலனவளித்துக் கூறுவார்

தூயமெய்க்கதிபெறுஞ் சூட்சியாய்த்தியா.
மையமுற்றிருந்தழிபடிசெல்வேட்கையான்
[illegible]ற்றழுங்குவோர்மாட்டொரால்கொண்
டுங்கோ[illegible]னைத்தருவருபகரிலுற்றனை

தொல்லையம்புராணநூற்பொருகுதி யாவையும்
வல்லநன் முனிவநின்வரமி னுய்ந்தனை
நல்லவர்தாம்பெறுநலத்த கல்வியுஞ்
செல்வமும்யாவருஞ்சிறப்பிற் பெற்றனாய் ௩௩

வாதராயணன்முனிவரனை யொத்தமெய்ப்
போர்தராயகவருட்பொழியுஞ் சேமமுகச்
சூதமாதவவினைத்தொடர்பு போய்ச்சிவன்
பாததாமரைபெறும் பரிசுகூறென்றார் ௩௪

வேறு.

என்றலுமுவகைநெஞ்சததெழுந்திடச்சூதனீர்மே
லொன்றொருபொருளுமுன்னூதலப்புறமுத்தியெய்தக்
கன்றினீரதனுறும்பாற்கண்ணுத லருள்பதிந்த
தின்றுமையடைதியானுமுய்ந்தனனென்றுசொல்வான் ௩௫

அரியதாமவிச்சைமூவாறவைமறை நான்காறங்கங்
கருமஞானங்கள்சொன்னூன் மிருதிசந்துருவம்வின்னூல்
பாரதம்வாசகடம்புராணம்பசுருநன் னியாயமென்ன
விரிதருமிவற்றுட்சீர்சால் புராணமேமேலதாகும் ௩௬

பன்னும்ப்புராணமீரொன்பானெனும் பாகுபாட்டான்
முன்னுறுதலைமைக்கேற்பமுக்கணெம்பிரார்க்கீரைந்து
சென்னிகாப்பவற்குநான்குதிசைமுகற்கிரண்டுசெங்கேழ்
துன்னுறுகனலியென்போன் சுடரினுக்கொவ்வொன்றாமே ௩௭

அனையவற்றதிகமெழுங்கந்தமலமாக் கதையிரைந்து
தனிசிறப்பவற்றுட் காந்தமதனினுமலத்ததம்மா
தனிவருசனற்குமாரசங்கிதையதனுட்சால
வினியதுசாளிகாண்ட மென்பர் மூதறிவின்மேலோர் ௩௮

அன்னதிலியாதுனெங்கோனருளிறற்றுமியேன்கேட்ப
தன்னிகரிலாதமுதகிசார்ங்கிடற்கேதுத்தன்னை
முன்னமங்குரைத்தானன்றன்மொழிந்தவாறுமக்கியான
அன்னுவனுடம்பெய்தசதபயன்பெறுமுனிவர்கேண்மின ௩௯

இச்சிறைப்பலங்கணீங்கிவிணையிலாமூர்த்தியெய்தன்
மெய்ச்சிவஞானத்தன்றிவேறுளகருமத்தாகா
தச்சிவஞானம்பெற்றோரயனதுகற்பமூன்றுச்
சச்சிதானந்தமூர்த்திசார்குவ தொன்பமாதோ ௩௨

மறைமுடிக்கின்றமுக்கட் பிரான்றிருத்தலங்கடன்னி
லறமுடிப்பவர்துறந்தோ ரறிஞராஞ்ஞானபாவத்
துறைமுடிக்கிற்போரேனுந் துரிசெலாமெரிந்தீர்த்து
மறைமுடிக்கரியஞான மன்னிமெய்க்கதிபிறசேர்வார் ௩௩

கலியுகமலமெய்ஞ்ஞான மருவிடவேண்டிற்சாந்தப்
புலியுகனைத்தான்போற்றிப் பொதுநடம்புரிவோன் ஞானங்
கலியுகமதனிற்சாலக் கதிர்ந்துறவேண்டும்பாம்பி
னொலியுகணையிசைப்பே ரிருந்தவவனைதநீவொன்றுன்

சூதமாமுனிகளின்ன சொற்றிடவுவகைபூத்துத்
தீதிலாமுநிவமுத்தி சிவனிடமளிக்குமெனாய்
வாதராயணன்மலர்த்தாண் மருவுமாறுக்கர்தம்மு
ளோதியாலுயர்ந்தோயசொல்வதொன்றுளதென்றுசொல்வா

தண்ணிலாமலர்ந்தவேணித் தாணுவுமுமையுந்தங்கட்
கண்ணுலாமுக்கணோடங் கைலைபோலிருப்பதாகி
யெண்ணிலாவமரர்வேள்வி யிறையயன்முராரியென்று
மண்ணிலாமுவகையோடு மூவர்த்தொழுதமர்வதாகி ௩௬

அளப்பருமனந்தகோடி யமலமெய்த்தலங்கடோறுங்
கொளப்படும்பயன்கண்முற்றுமெளிதினிற்கொடுப்பதேயாய்த்
தளப்பதுமத்துமேலோ னந்தினுநந்தாதாகி
யுளப்படுபோகமுத்தி யொருங்குறவுதவுஞ்சீர்த்தாய் ௩௭

கங்கையாதிகளின்மிக்க காமருபுனிததீர்த்தந்
தங்குவதாகியுலகினிற் சாற்றிடல்வினைவிற்செங்கேழ்ப்
பங்கயாதனத்தன்மரியோன் பதர்சரகல்லதாகி
இங்கொருதலத்தையைய வியம்புதியெங்கட்கென்றார்

என்றுங் குலாத்தலோடு மெழுந்தபேருவகை பொங்க
குன்றவிற்கோலத்தெம்மான் கூடுபுரங்கருதியுள்ளங்
கன்றலுமன்னை நெஞ்சிற் கனைந்துசுமயிர் பொடிப்ப
மென்றுளிவிழியரும்ப விதிர்விதிர்த்தினைய சொல்வான் ௪௯

அருந்தவமுனிகணீவி ரறைந்தனமுழுதும்பெற்ற
பெருந்தவமுளதோ நம்ம வதனதுபெருமைதன்னைப்
பரந்திடுமுகங்கள்கோடி பணைத்தலையரவப்புத்தே
ளிருந்துரைப்பினுமடங்கா தியான்சிறிதறிந்தசொல்வேன் ௫௦

நைமிசாரணியச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

பாயிரம் உட்பட விருத்தம்-௫௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

நைமிசாரணியச்சருக்கவசனம்.

குளிர்ச்சிபொருந்திய கடலினாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தின்கண் பலவிதவிருக்ஷங்களினாற் சூரியகிரணங்களையும் பனியையும் மழையையும் தடைசெய்து மிகுந்ததவத்தைச் செய்வோர்களுக்கு வாசஸ்தலமாயிருக்கப்பட்ட நைமிசவனமென்றொருவனமுண்டு.(நேமியென்பது) நைமியெனத்திரிந்துநின்றது. நேமி - சக்கரம். பேரகத்தியம் வடபதப்படலம்- ௨௰- ௫- சூம். இகர ஓகார முதற்கையாகும். என்னுஞ்சூத்திரத்தாற்காண்க. முற்காலத்தில் தேவர்கள் தங்களுக்குத் தவஞ்செய்யும் பொருட்டுத் தகுந்த இடமொன்று நேமித்துத் தரவேணுமென்று, பிரமதேவனைச்சென்றிரப்ப அவர் ஓர்தருப்பைப்புல்லை வட்டமாகச்செய்து இதுபோய்த் தங்கு

நிடம் தவத்திற்குத் தகுதியையுடையதென்றுகூறினர். இவ்வாறே அந்தத்தருப்பை வட்டாகாரமாய்ச் சார்ந்தி ருப்பானது குசாசனமென்று கூறப்படுகின்றது.) இவ்வனத்திற் பொன்னைப்போன்ற மகரந்தங்களைச் சிதறு மலர்களையுடைய கற்பகத்தருநீழலின்கண்வசிக்குந்தே வேந்திரன் தனது தேவபோக மினைனற்கொப்பா யழிந் துபோகத்தக்கதென விடுத்து அழியாவின்பமாகிய பே ரினைந்தத் தாவேண்டுமென புராந்தகேஸ்வரனைத் தோத்திரிப்பாராயின இதனது சிறப்பை பற்றெவராற் சொல்லத்தக்கது. இவ்வரியவனத்தில யோகிகளைப்போ லபோகிகளும் ஐம்பொறிப்பகைகளைவென்று தவத்தை ச்செய்வார்கள். எலியும் பாம்பும் மயிலும் பச்சோ ந்தியும் யானையும் சிங்கமும் மானும் புலியும் தம்மிற் பகையின்றி யிருக்கும். சிவயோகிகளில் இன்பதுன்ப ங்களுடற்கேயன்றி யுயிர்க்கில்லையென்று விருப்புவெறு ப்பற்று அரியதவங்களிற் றுணிவுற்றிருந்து சிவசாதனங்க ளாகிய விபூதி ருத்திராட்சங்களணிந்து நீண்ட சடைக ளை வட்டமாகக்கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்களும், தெளி வாகிய நீர்நிறைந்த கமண்டலத்தையுந் தண்டையுந் தாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்களும், மறைப்பேருவை வில் லாதவுடைய பரமசிவத்தின் பாததாமரைகளிலன்புமிகு ந்து தியானித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமா யிருப்பார் கள். அன்றியும் கண்களினிடத்தில் நீர்பெருகவும் ம னமிகுந் துருகுதலைச்செய்யவும் உரோமங்கள் பொடிக் கவுங் கங்கையைச் சடாபாரத்தில் தரித்திருக்குஞ் சிவபெ ருமானினது கிரியாபூசையைச் செய்வோர்களுங், தேமி குந்த வேதத்திற்சொல்லும் பஞ்சாட்சரத்தை விசுவா

சதமோடு ஜபித்துக்கொண்டிருக்கும் நாவையுடையவர்களும் (ஆணவ மாயை காமிய மென்னு) முக்குற்றந் தீர்ந்தவர்களுமாயிருப்பார்கள். பிரம விஷ்ணுக்களுக்கொப்பாகிய பதப்பிராப்திகளையும் விரும்பார்கள். ஆதிநாயகனாகிய எமதீசனதருளினால் எவ்வித சிருட்டிகளையுஞ்செய்யத்தக்கவர்கள். பிறராற்சொல்லத்தக்க புகழ்ச்சியிகழ்ச்சிகளைப் பாராட்டாதவர்கள். இரந்தோர்களை யாதரிக்குந்தன்மையும் பரிசுத்தமாகிய சொற்களையும் அருண்மிகுதியையும் நல்லொழுக்கத்தையும் வாய்மையையுமிகுத்துடையவர்கள். தீங்கினையுங் காமவிச்சையினையும் பொய்மையையும் பேராசையினையும் சோபத்தினையும் விரும்பாதவர்கள். வேதாந்தக்கருத்தினையுடைய பெரியோர்கள். முன்னறவில்லியினது தலங்களைச்சென்று பணியும் விருப்பத்தையுடையவர்கள்.

இவ்விதமாகிய முனிவர்கூட்டங்களுள் முன்பொருகாலத்தில் மிகுந்த தவத்தையுடைய காசிபர் வசிட்டர் செவ்விதாகிய ஜடாபாரத்தையுடைய கௌதமர் பாரத்துவாசர் கண்ணுவர் சௌனகர் உண்மையாகிய புலத்தியர் ஜனகர் நாரதர் வால்மீகர் சாதாதிபர்முதலாகிய வொப்பில்லாத அநேகவிருடிகளொருங்குசேர்ந்து அவ்வனத்தின் ஒருபக்கத்தில் வீற்றிருந்தார்கள்.

இப்படியிருக்குமகாவிருடிகள் பிறவிக்கடலைக்கடப்பது ஒப்பில்லாத சிவசாயுச்சியத்தைப் பொருந்தினார்க்கன்றி யரிதென்றுநினைந்து யாவரு மதுவரும்வழி யெவ்வழியென்று ஒருவர்க்கொருவர் வினவுகாலையில் அருந்திறலுளனாகிய வசிட்டமுனிவர் இதனைக் கேட்பீர்களாகவென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

இவ்வுலகத்தி லெவ்வகைப்பயன்களையுந் தரத்தக்கது தவமேயன்றி வேறில்லை. அத்தவமே சகலவித சித்திகளைத் தருவதும் வெள்ளியங்கிரி வாசரது பாதங்களைப்பார்ப்பதற் கேதுவாயிருப்பதுமென் றருளிச்செய்தார்.

அப்பொழுது சாதாதிபர். தருமமே ஒப்பில்லாத பொருள். அத்தருமமே இருமையின்பத்திற்குக் காரணமானதும் விருஷபாரூடராகிய பரமசிவத்தினதுருவமாகப்பட்டதுமாதலால் அத்தருமத்தையே செய்தருளல்வேண்டுமென்று செப்பியருளினர்.

• விபூதிருத்திராட்சங்களணிந்துவீற்றிருக்குங்கௌதமமுனிவரானவர் கபாலியானவருண்மகிழ்ந்து குற்றமில்லாத பெருமைபொருந்திய விருஷபாரூடராகவந்தருளிச்செய்வது தானமேயன்றி வேறுண்டோ, தானமே பகைஞர்களையுறவாக்கத்தக்கது. தானத்தின்பெருமையையறிந்துள்ளோர்கள் தன்னையிரப்போர்கள் வேண்டுமுன் தங்களுயிரையுந்தருவார்கள். தானத்தைச்செய்யாதவன்தோற்றமானது முண்முருக்கம்பூவைப்போல் பிரகாசமுடையதாயிருந்தும் வாசனையில்லாததற்கொப்பாவார்களென் றருளிச்செய்தார்.

காசிபருஷியானவர் உவமையில்லாத வாய்மையொன்று சொல்லப்படுவதே பரமசிவத்தி னரிய பதத்தைத் தரத்தக்கதும் இருமைக்குந் துணையாயிருக்கத்தக்கதுமென் றருளிச்செய்தனர்.

பரத்துவாசரானவர் மலைபோன்ற குணத்தையுடையவர்களே கேளுங்கள் தேவலோகவாசிகளுக்கியா

காரியங்களைச் செய்து அயாபபாகாதநது அதனால் மண்ணுளோர்க்கு மழைமுதலாகிய வளப்பங்களைக் குறைவுபடாமல்வளர்ப்பித்துப் புண்ணியத்தைப்பெறச்செய்வதே காமதகனராகிய சிவபெருமானினது திருவடியையடைவிப்பதாகுமென் றருளிச்செய்தார்.

கண்ணுவரானவர் இல்லொழுக்கத்தைக் குறைவறநடத்தி பிதிர்க்கடனளித்துத் தம்மையுள்ளோர் செல்லும் மிகுந்த நரகத்தினின்றும் நீக்குவதாய புத்திரனைப்பெறுவதே தவத்தினு மிக்கதென் றருளிச்செய்தனர்.

துருவாச மஹாமுனியானவர் கொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய கடவுளைப் போற்றித் துறவே சகலத்திலும் மேன்மையுடையது. இல்லறமுதலானவை துன்பத்தைத்தருவது. ஆதலால் பெண்போகமுதலியனவைகளைவிட்டுத் துறவடைவதே மிகுந்தமோக்ஷவீட்டினிலிடத்தக்கதென றருளிச்செய்தனர்.

இவ்விதமாக மிகுந்த தவத்தையுடைய முனிவர்கள் குற்றமற்றதோர் நன்னெறியை யாராயும்பொழுது அவர்கள்தவமே யுருவமாய்த் தோன்றியதுபோலசூதமாமுனிவர் ருத்திராக்ஷமும் பூணுநூலும் மார்பினிடத்திற் பிரகாசிக்கவும், திரிபுண்டர நெற்றியிற்றுலங்கவும், அழகிய கையினிடத்தில் தண்டுகமண்டலந்தாங்கிக்கொண்டுவரவுங் கண்டு எதிர்சென்று தோத்திரித்தழைத்துவந்தழகிய ஆசனத்திருத்திச் சோடசோபசாரங்களைச்செய்து சிலவற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினார்கள்.

ஐயனே, பரிசுத்தமுமுண்மையுமாகிய மோக்ஷத்தைப்பெறும் உபாயத்தையாராய்ந்து சந்தேகித்திருக்

ருங்காலையில் மிகுந்த பசியோடேயாசையுடையாரொரு
வனுக்கு அன்னத்தை மிகுந்த சீக்கிரத்தோடுவந்துதரு
வோர் தகுதியையொத்தனே. பழமையாகிய புராண
ங்களையாராய்ந்த தன்மையுடையவரோ, நும்முடையவா
வினால் நாங்கள்பிழைத்தோம்; இதுவேநல்லோர்கள்பெ
றத்தக்க கல்வியுஞ் செல்வமுஞ் சிறப்பையு மொக்கும்.
வியாதராயணமுனிவரனையொத்தவரோ, அருட்டன்மையு
டைய சூதமாமுனிவரரோ, அடியேங்களது வினைத்தொ
டர்ப்நீங்கிப் பரமசிவத்தின் பாததாமரைகளை யடையு
முபாயத்தை யருளிச்செய்வீரென்று வினவினார்கள்.

இவ்விதமாக வினவுகாலையில் சூதமுனிவரர் சந்
தோஷித்த நெஞ்சத்தராய் வேறொருபொருளையுமுன்
னாது முத்தியடையும் வகையை வினாவினீர்களாதலால்
நுதலிற் கண்ணையுடையோனதருள் நும்பாற்பதிந்தது;
யானுமுவந்தனனென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

தபசிரேஷ்டர்களே, அரிதாகியவிச்சை பதினெட்
டுள. அவை நாலுவேதம் ஆறங்கம் கருமநூல் ஞானங்
களைச்சொல்லுநூல் ஸ்மிருதி கந்தருவநூல் வில்நூல்
பாரதம் வாகடம் புராணம் சொல்லாநின்றநியாயமென
னுஞ்சொல்லப்படும். இவற்றுள் புராணமே மேலானது.
அப்புராணம் பதினெட்டாகும். அப்பதினெட்டினுள்
அவரவர் முதன்மைப்பாட்டினிற்கேற்ப ஆறுமுகங்க
ளையுடைய வெமதுபிரானுக்குப் பத்து. காவற்றொழில்
பூண்ட விஷ்ணுவிற்கு நான்கு. திசைமுகனுக் கிரண்டு.
சூரியனுக்கும் அக்கினிக்கு மொவ்வொன்றும். அவற்
றுள் எமது பரமசிவத்தினது குற்றமற்ற பதின்புராண
மே மேன்மையையுடையது. அவற்றுள் ஸ்காந்தபுரா

ணமே மேன்மையுடையது. அக்காந்தத்துள் சனற்கு
மாரசங்கிதை மேன்மையுடையது. அச் சங்கிதையி
னுள் மிகுந்த வினிமையைத்தருவது காளிகாண்டமெ
ன்றறிவின்மிக்கோர் சொல்லுவார்கள். அவ்வித கா
ளிகாண்டத்தி லெமதாசாரியரது கிருபையினால் யாம்
கேட்ப வொப்பில்லாத முத்தியையடைவதற்கோர்முகாந்
திர மளித்தருளினார். அதனை அவர்சொன்னபடியே யு
ங்களுக் கியான்சொல்லுகின்றேன். இச்சரீரத்தையெடு
த்துடையவேண்டு முண்மைப்பயனை யடையு முனிவர்
களே கேண்மின்கள்.

இவ்வுடலிற் சிறையிட்ட வுயிரானது பாவங்களி
னுணீங்கி முத்தியடைதற்குச் சிவஞானத்தாலன்றி வே
றொரு கருமத்தாலு முடியாது. அச்சிவஞானத்தை ய
டைந்தோர்கள் பிரமகற்பமுடிவிற் சச்சிதானந்தமுத்தி
யை யடைவார்கள். அவ்வித சிவஞானமானது சந்திர
சேகரனாகிய முக்கட்பிரான் திருத்தலங்களில் நல்லறத்
தைச் செய்வோர்களுக்கும், துறந்தோர்களுக்கும், அறி
வுள்ளோர்களுக்கும், அஞ்ஞானத்தை விட்டோர்களுக்
கும், சகலபற்றுக்களையு மெளிதில்நீத்து வேதசிரசிற்
கெட்டாத ஞானத்தையடைவித்து உண்மையாகியமோ
க்ஷத்தையடைவிக்கும். இக்கலியுகத்தினில் மிகுந்தஞா
னத்தைப் பெறவேண்டில் சாந்தத் தன்மையுடைய வி
யாக்கிரமபாதர் போற்றும் சிற்சபையில் நடனஞ்செய்
தருளும் சபாபதியின் உண்மைஞானத்தையே கசிந்து
ருகுதலோடும் பெறவேண்டும், நைமிசவனத்தில் மிகு
ந்த தவத்தையுடைய முனிவர்களேயென் றருளிச்செ
ய்தார்.

இவ்விதமாகசூதமுனிவரர்சொல்லியருளவே,நை
மிசவாசிகள்சந்தோஷித்துவாதராயணனைப் போற்றும்
பூரணக்கருட்சிறந்த சூதமுனிவரரே யாங்கள்சொல்ல
வேண்டுவதொன்றுண்டென்று சொல்லுவார்கள்.

குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன்றவழாநின்ற சடை
யையுடைய பரமசிவமும் உமையம்மையும் அவர்தம்
மக்களும் கைலையைப்போல் வீற்றிருப்பதாய், எண்ணி
ல்லாத மகங்களுக்கிறையாகிய தேவேந்திரனும் பிரமா
வும் விஷ்ணுவுமென்றுஞ் சந்தோஷத்துடன் அவர்க
ளைத்தொழுது வீற்றிருப்பதாய், அநேக பரிசுத்தமாகிய
தலங்களுள் பெறப்படும் பயன்களெல்லா மெளிதினிற்
கொடுப்பதாய், தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனை
நீங்தபோதினுமழியாததாய்உன்னப்படும் போகமுத்தி
களை முழுமையுமளிப்பதாய், கங்கைமுதலாகிய தீர்த்த
ங்களினு மேன்மையாகிய தீர்த்தமுடையதாய், நினைக்
கினுஞ் சொல்லினும் விசாரிக்கினுஞ் சிவந்த தாமரைம
லரோனுடைய பதத்தையும் மறைவிஷ்ணுவின் பதத்
தையுந் தருதக்கதாயிருக்கு மொருதலத்தை யிவ்வி
டத் தெமக்கருளிச்செயல்வேண்டுமெனவினவினார்கள்.

இவ்விதமாய் நைமிசாரணியவாசிகள் கேட்டவுட
ன் மிகுந்த சந்தோஷமிகுந்து குன்றமாகியவில்லைக் கை
யிற்கொண்டருளியதிருவிற்கோலப்பெருமானாகியவெ
ம்மான் வீற்றிருக்கும் கூவத்தை நினைத்து நெடிதுநீங்கி
யகுழவியைக்கண்ட தாய்போல் மிகுந்துருகிமயிர்பொ
டிப்ப விழியில் நீர் சிறியதுளிகளாக வருப்புதல்செய்ய
வோர்கவயிட விவ்வார்த்தையைச் சூதமுனிவர் சொல்
லுவார்.

அரிதாகிய சகலசிரேயசையுடைய முனிவர்களே நீவிர் கேட்டருளிய தலமகிமைகளை முழுமையாய்ப் பெற்றுள்ள பெரியதலமொன்றுளது அதனைப் பார்த்திருக்கும் க்ஷேத்திரங்களையுடையது சேஷனிருந்தலங்காரமாயுள்ளது சொல்லரிதும் அதனைச் சிறிதெனக்குத் தெரிந்தபடி திருவாய்மலர்ந்தருளுகிறேன்.

நைமிசாரணியச்சருக்கவசனமுற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ—வது

திருநாட்டுச்சருக்கம்.

பண்ணொடு சேர்த்தனை பரியமெய்க்கவி
கண்ணிடை யீந்தவை முகங்கணகரோதா
தேட்டமு மெய்ச்சரற தலைகலந்தசர்கரு
கொண்டைநற்றாட்டணி தொகுத்துக்கூறுவாம்

வ-ரை. வாய்த்தகாம்புனற்சாதியின் வெண்டாமரையங்கத்
தோயத்துவானமுளகருமைகூர் முகில்திரளிரித்துப
போர்த்ததாமே பூமியிலிருந்தவளமைப்புப்பலக
ளீந்தவ முகிற்படிந்துகார்முறமொழுகுபெராறு.

வெண்டூவலாவிபுழைக்கைபோன்முகிலினையேயடை
கண்டூலாவியகுல மாதிர்த்திவலைகளாயிற்
றண்டூலாவி வெள்ளிப்பிசலதிமுகந்து
மண்டூலாவியமதகரிபோனமெனவூர்ந்து

வேறு. சிந்துரந்திருத்தென் கயிலாயம்வா
ழெந்தைதன் முடியீர்ம்புனலாட்டல்போ
லந்தியம்பெரு நாகச்சிகரிமேல்
வந்துநின்றும்மழை முகில்பெய்தவே

கோடுகொண்டுயர் குன்றினுநின்றுநீர்
மாடுதுன்றுமணியோ டிழிந்திட
லாடுமங்கதமண்ணன் முடியைவி
டோடுகின்ற வியல்பினையொத்ததே.

சுடியமன்னர் கவர்ந்துகொண்டேகியே
விடில்விளைந்ததும் வீழ்நகர்செல்பவர்
படியதென்னப் பயோதரம்பெய்புன
னெடியமைக்கட னேடிநடந்ததே

காரடைந்து கராவின்முழினைச்
சீரடைந்து சிலம்பிற்பொழிதலி
னேரடைந்தபால் யாறொன்றுரும்பெரும்
பேரடைந்து புவியிற்பெயர்ந்ததே

மெலியர்மேவு வியன்சிறைநீக்குபு
வலியர்வந்துமீட் டேகுதன்மானவே
யொலிகணித்தமென் கோடுடைத்தொல்லையிற்
பொலியும்வாவிநன் னீர்கொடுபோகுமால்.

வானமேயவலி கெழுகோளரா
வானவீரைங்கதி ரொன்னலங்கார்திடற்
கானமோடி கடுங்கிளையாலெடுத்
தேனமாமருப் பெற்றுமன்லீசதமே

சுலவிரும்புனற் றொண்டைநன்றாட்டினி
னிலவலங்க ணிரம்புவதன்றியும்
புலமிலங்கும் புதுமணியாதிய
மலைவளங்களுந் தந்திடவந்ததே.

குங்குமங்கலநந்நாரா புறங்கூரஞ்சுனை
தங்கிநின்றுறுந் தாதளைந்தோர்புறம்
பொங்குதண்புனற் போதுவதொண்மலை
மங்கைபாதிமணந் தவர்போன்றதே

வில்லிருந்திளா விண்ணுறண்குறுக்கிடும்
வல்லியொண்கணை செவ்விதின்வந்ததா
னல்லிநன்முகையாக் கொடுவேலையோ
டொல்லும்வெஞ்சமர்க் குற்றிடல்போன்றதே

பெண்ணைசாய்த்துப் பெருகிக்காவேரியி
னண்ணியோதிம நன்கொடும்லைவகைசேர்ந்
தெண்ணுகம்பை யிபைந்துமணித்திரண்
மண்ணியேகும் வளஞ்செழுபாலியே ௧௬

வேறு. சிலம்படிமருவிச்சந்தத் திலகமுன்னெற்றிபீடிப்
பொலங்கொடியிடைசூழ்காஞ்சி பொருந்திமென்னகின்மே
லார, ழிலங்குறவளைகள்கைசேர்ந்திரத்திநப்பொற்பணிதாங்
காவுற், பலம்பயிலளகமோடும் பாலியாமடந்தைபோந்தாள்.

சேட்டிளவாளைதாக்கத் தெங்கிளநீர்மார்த்தாண்டன்
பூட்டுவெம்பரித்தேர்காறும் விசையினிற்பொத்தெண்ணீர்
வேட்டவனிருந்தபாகன் விரவினிற்பற்றியுண்ணு
மூட்டுமுமழங்குற்றுனு மனைவற்குமூட்டிடாதோ.

துருக்கமுநறியசந்துஞ் சுடர்கெழுமணியுமுத்து
மருக்கிளர்மலருந்தாங்கி மதமுமிழ்கரிமேற்கொண்டு
பெருக்கமுற்றளவின்மாக்கள் பரவப்பேரியாற்றுவேந்து
பொருக்கெனக்கடலோர்காத மெதிர்புகுந்தழைப்பபோமால்.

நண்ணியபுறத்துழாசோ டாடியநரர்க்குமற்றை
யுண்ணிகழ்மனத்தழுக்கு மொருங்குடன்றீரும்வண்ணம்
மண்ணுபுமறித்துநண்ணுவகை புரிந்தமலநல்கும்
புண்ணியதீர்த்தம்பால்யாறல்லதுபுவில்யாதோ. ௧௭

தன்னையாதரவிற்கண்டோற் றங்கட்காதனமாநல்கிப்
பொன்னிநட்சாலப்போது பொருந்தியாடினர்கடாங்க
வன்னிலையளிப்பச்சங்கமடுத்து வந்துட்கொண்டோர்கள்
பன்னகமணிதற்பியப் பரித்தொழுகுறுமன்னீத்தம் ௧௮

பொய்கையுங்கிடங்குங்காவும் புகுந்துலாம்பாலிநீத்தஞ்
செய்களின்மள்ளரார்ப்பச் சிரமோராயிரம்பெற்றீசன்
வைகுமொண்கயிலைநண்ணி வலம்புரிமுழங்குங்கம்பன்
கைகளினிமிருப்பாங்கீக் கால்களினிவர்ந்துசெல்லும் ௧௯

தேஞ்சிலம்பிழிந்தபாலி தென்புனற்பரவமள்ளர்
தாஞ்சிலம்பியமோடார்த்துத் தலைத்தலைக்குழுமிச்செய்க
ணஞ்சிலம்பகடுபூட்டி நல்லெழின்மாதர்தங்காற்
பூஞ்சிலம்பெனச்சால்கீறிப் புடைபரந்துழவரன்றே. ௨௰

அந்தகனிவருமூர்தி யன்னசெம்பகட்டேர்பூட்டி
யுந்தியங்குரப்பிமள்ள ருழும்பணைமெகிணைஞ்சங்கைத
தந்திடுமண்டமென்னச் சடக்கெனவெடுத்துவான்போய்
நந்தெனவிடுப்பவீழ்வ னளிமதிதவரலொக்கும்

சுரும்பினமிரியல்போகத் தொத்திட்கமலச்செப்பு
நிரப்புகட்கைமடுத்து நிறையவுள்ளெழுந்துமள்ளர்
விரும்புனற்றேக்கியான்ற வயலுழுதளைந்தசேறு
பரம்படித்திழுதுசெய்து பறித்தநாறெங்குநட்டார்

களைகளைவிப்பமள்ளர் கருதித்தம்மாதர்பாரார்
விளையமிர்தன்னீர்நுங்கள் விழியிதழ்வதனமோடு
முளரியொஞ்குமுதநீல முரணிநிற்கின்றவென்ன
வளைகலித்திடவேரோடு மற்றவைகளைதல்செய்வார்.

வேறு. முற்றிருளிர்மதி முகத்துழத்தியர்
உற்றிடவயலிலெய் முறையுட்கஞ்சகள
மற்றெமையிகலினோர் வருதலென்னொ
வெற்றியுமறிந்திட வெழுந்தசேல்களே.

திருத்தலச்சருக்கம்.

முண்டகநறைமலர் மொய்த்தபாங்கரி
லொண்டொடிமார்திரு வுருவமெண்ணில
கொண்டவைதொருமரிக் குறிஞ்துநின்றென
மண்டுறுபெரும்புனல் வயற்கணிப்பாசல். உரு

லைபுனற்றண்பணை யகத்துச்சென்னலோ
லைபுடைபவுளைவுற வீர்ம்பசுங்கதிர்
லைபெறவெழுந்துமே னிமிர்ந்துதோன்றுவ
கொலைமதகரியினங் குசங்கள்போன்றவே. உசு

உண்ணியவந்துரு நாரையோடமே
னண்ணியவாளைபாய் நலத்தபண்ணையிற்
பண்ணியபயிர்பெரும் பாலிநாட்டுளோர்
புண்ணியந்தெரிவுற விளைந்தபொற்பினால். உஎ

மேனிமிர்பசுஞ்சுருள் விரித்தசாலிகள்
பானிறைதருங்கதிர் பழுத்தகண்ணுறீஇக்
கூனிரும்பினைக்கரங் கொண்டரிந்தரோ
வானகடுருஞ்சிபோர் வகுப்பர்மன்னர்கள். உஅ

ஏர்க்கதிர்வாள்கொடே யீர்வர்வீக்கிமெய்
வேர்க்கவங்கெடுத்துசாய் வீழ்த்தியேத்துவர்
சூர்க்கரும்பகட்டினாற் றுவைப்பித்தார்ப்பரார்
போர்க்களம்புகுந்துபோர் புரிநன்மன்னரே. உகூ

வேரிருபலாலநீத் துலவைமேவுழி
மாறரும்பகடிகண் மாற்றிநெற்குவா
லாறினொன்றரையருக் களித்துமற்றவைங்
கூறுநல்லறங்களிற் குலவிச்செய்வரால். ௩௰

வேறு.

பிரிந்தபடவாரளகங்குழைக்காதூவிழிப்பதாம் பிறங்குமூ
ரல், பொருந்துகள முலைபாணி யுந்தி புழுந்தாட்கணைக்
காற் புறந்தாள்வாவி, பரந்திடுசைவலை வள்ளை கயலாம்
பற்றரளமணி பணிலங்கண்ணி, விரிந்தமரா சுழியல்
வன்வரால்கமடமினைஞருளம்விருப்பக்காட்டும். ௩௧

வானமெழுங்காரகியத் தண்டகநாட்டரிவையர்தம்வத
னம்போலா, ஆனமுட்னலமாவிப்பதுமமாமரைமலர்ந
தே யொப்பவிங்ஙன முனமர்வதெனவுக்கென் றமூழ்
காறுமனமடையத் தீடத்தவாவிக், தேனவிழுமிதட்
கமலச்செழும்போதினைதழகைச்சிலைதக்குமாலே.

வேறு. தண்ணம்பாசடைதுன்னுபுசார்ந்தன
கண்ணகன்புனற்காமருபைந்தடம்
வண்ணவெண்குமுதங்கண்மலர்ந்தன
விண்ணின்வந்தெழுமீன்றிரள்போன்றவே. ௩௩

ஒடுகின்றமருங்குல்வருத்துபூண்
மூடுகின்றமுகிண்முலைமாதரார்
பாடுகின்றவறிமிறுபாந்தெழ
வாடுகின்றனவம்புயவாவியே. ௩௪

வரிவியம்புனற்குடைப்புமெல்லியர்மதர்மழைக்கண்
காவியெனவிதழ்க்குமுதமென்றுணைக்கமலப்
பூவதென்றிருட்குழலினமென்றுப்பல்பொறிவண்
டாவல்கொண்டுவந்தணைதாப்பொருக்கென வாழ்வார்

கோடடிருமபுணறறடத்தினின்மூழ்கியேகுடங்கை
காட்டிலின்றிரிந்தோடிய்போதிமங்காணு
வேட்டிலங்கியகமலமென்றதனிடையிவரப்
பேட்டினங்கணெஞ்சமுங்குறவங்கதையர்பிடிப்பார்,

குழைமேந்துவாவிநீர்படியுமோர்குளிர்மதிமுகத்தி
யடைந்ததாமரைமுகத்தியையலைக்குமொண்மயிலா
மடந்தையேராவல்குலைப்பிடிக்கும்வாரணம்போ
ணடந்தகோதையைமடங்கலாமருங்குலணலியும்.

இன்னவாகியவளங்கெழுதொண்டைநாட்டுமங்
தன்னிலாமொளிர்மதாணியர்மற்றுளதலங்கண்
மன்னரூங்கரிற்சூழ்தரவழுத்தியமணியாக்
கொன்னுலாநடுநாயகமாவதுகூவம். ௧௮

வம்புமாமதயானைகளிரண்டொருவயிரக்
கம்பமேவுறக்கட்டுமையறங்களைக்காட்டுஞ்
செம்பொன்மாமதிற்காஞ்சிதென்றிக்கினிற்றிகழ
விம்பர்மேயதுதனக்கிணையிலாதவக்கூவம். ௧௯

தேங்குசோதிப்பாநவமணிபொன்கொடுசெய்த
வோங்குகோபுரமாடமாளிகையொளிரோம்ப
பாங்குசூழ்மதின்மண்டபந்தெற்றிகள்பலவு
மீங்குவாழ்தருமிந்திரநகரெனவிலங்கும். ௨௰

சோதிபெற்றவொன்பானெனுமணிகளுந்துவன்றி
மேதகப்பெருஞ்செய்குன்றுபற்பலவிளங்கல்
பாதலத்தராவிறைசிரம்பரித்தபன்மகுடம்
பூதலத்துமேற்புறப்படத்தோன்றுவபோலும். ௨௧

திங்கள்வாணுதலரிவையர்நடுநிலைசெறியத்
துங்கமாகியமரகதச்சிகரிகடோன்றல்
பங்கயாதனப்பொறிபலமார்பகம்பயில
மங்குல்வான்முகடளவுநீண்முராரிகண்மானும். ௪௨

தெண்ணிலாவொளிர்மேனிலச்சேக்கையின்மாதா
ரெண்ணிநாயகர்தங்கலைநெகிழ்த்திடநாணி
மண்ணிவாள்விடுபதுமராகப்பணிமறைத்து
வெண்ணிலாவிருள்பட்டிடநீலணிவிடுப்பார். ௪௩

தருக்குமங்கலக்கடைத்தலைதொறுமணிதழைப்ப
நெருக்குமொண்கழையாம்பைபூகதமிவைநிகழ்த
லிருக்குமெல்லிதழ்மாதர்தோடுடைகளத்தழகை
யிரக்கும்வண்ணம்வந்தேகடைகாக்குமாறேய்க்கும்.

ஓதிமஞ்சினகரத்தயனிறுவியேயுட்போ
யாதியங்கழல்பணிந்துமீண்டிடுமுனங்கடைந்த
மாதர்நன்னடைவிழைந்துபின்சென்றிடவந்த
போதனங்கீதுகண்டிலன்றேடியேபோகும். ௪௫

முன்னநங்கன்மாட்டெய்துபூண்முலையினுட்கண்ட
மன்னுமைந்தர்தங்காதல்கூர்மகளிரைநோக்கி
என்னைநம்மெதிர்தமியளாய்நேர்ந்தவளார்கொ
லென்னவங்கவருடுவர்விழைந்தனரொன்று ௪௬

மருவுமாடலினொழின்மிகுவடிவினைநோக்கிப்
பொருவின்மாரவேடனதுளம்பொறாமலேவெள்கி
யுருவமாயிவர்கண்முன்முற்றிடாதியாமுன்
னருவமாயதுநன்றெனத்தேறியேயகல்வான். ௪௭

உள்ளமாதரங்கூரவின்சொற்புகன்றதுவும்
வள்ளலாகியகூலமாககற்றுறைமாந்தர்
தெள்ளுநீர்மைகண்டடைந்தருத்தேனுநீழாண்சிந்துப்
பள்ளமார்தருகருமுகிலினம்பயப்படுமால்.

மோக்ஷசாகரங்கடந்து நூற்களைகண்டமுனிவர்
யாகசாலையினலம்புகைப்படலைகளெழுந்து
பாகசாதனன்பதம்பெறும் பசும்பொன்மாளிகைபபரன
மேகசாலங்கண்மேருவைச்சூழ்ந்தெனமேவும். ௪௯

இனையவாகியகூவமாந்தனிநகரிடத்து
முனைவர்வானவர்சூழ்தரமுப்புரமுடிப்பான்
புனிதனைக்குபிக்கரிமுகன்புகுந்துகூவரத்தைத்
தனிபுலாம்பரந்தொடித்தனன்செலவினைத்தடுத்தான்.

ஆனகாலையினமரர்தந்துயருடனுண்டு
ஞானநாயகன்றிரிபுரம்பொடிபடநகைத்து
வானநாடவர்வாழ்வுபெற்றுயர்ந்திடவழங்கிக்
கூனன்மேருவிற்பிடித்தமர்க்கோலமாய்நின்றான். ௫௧

நின்றவாதியங்காரதனைபொடித்திடுநிலையா
லன்றுகூவரக்கின்றெனும்பிள்ளையோடமர்க்குச்
சென்றதாவுடன்வயிரவர்க்காரையாந்தேவி
பொன்றமோகசோதண்டமண்டிதனெனவுறைந்தான.

வேறு.

காங்கயூன்வடுகன்றக்கற்காநிகூர்மண்டன்வீரி
யோங்குறுகாலச்செந்தீயுருத்திரனுடகேசன்
பூங்கமலைத்தன்மாயோன்புரந்தரன்முனிவர்விண்ணோ
ராங்கவுமிவைறவர்போற்றிக்கங்கிவர்கூவமகார்.

ஆயிரகோடியயன்றிருமாறு
மேயினர்பூசைவிளைத்தனர்கூவத்
தூயனைவேள்வழிபாடுதொடங்கி
யேயினவிந்திரருக்களவின்றே. ௧௬.

வேறு.

ஆண்டார்சித்தரியக்கர்கின்னரராம்பிலத்துறைநாகர்விண்
மண்டிதற்கிடனாகிவைகிய கூவமாநகர்சூழ்தர, வெண்
டிசைக்கணும் வந்தமைத்தவர் பூசைசெய்த விலிங்க
மோ, கண்டவர்க்குயிர் பத்திமுத்தி யளித்திருப்பக
ணிப்பில. ௧௭

பின்னரும்புகழ்மேயகூவபுரத்தினிற்குடபாலினிற்
கின்னரம்புரைகொங்கைமேநகை கெண்டையங்கணுரு
ப்பசி, முன்னரம்பையரிளமைநல்லெழின்முற்றுறுதர
ம்பேசனு, மென்னவொண்சிவலிங்கமொன்றை யியற்றி
யேவழிபட்டனர். ௧௮

அந்தமெய்ச்சிவலிங்கம்வேண்டுநர் வேண்டியாங்குவழங்
கியே, சுந்தரத்துறுமாலநன்குணதிசையின்முன்புதுடக்
கிய, பந்தமற்றுயர் முனிவர்பூசை பயின்றகண்ணுவ
லிங்கமுற், றிந்திரத்திருவந்துகண்டவர் பெற்றிடும்படி
யீயுமே. ௧௯

வேறு.

செமபொனிகழ்க்கொன்றைபுனைவிற்கோளைத்தெம்பெரு
மான்றிருமுன்னாக, வம்பவுளச்சடைக்கங்கைதனிப்புரி
ந்தீர்த்தமொன் றுறையக்கேண்மீ, னுப்பருபங்கதின்
மழ்கிமனக்களங்கமொழித்திடுவருயர்ந்தவிற்கோ,னும்

ப்படிற்பிழைக்குமோ வினையனைத்துமக்கணமே யகன்றுபோமால்.

அத்தகையதீர்த்தமிவ ணவதரித்தவகையையுணர் புரங் கண்டமாயச், சுத்தனடற்புரவிநெடுங் கொடியணித்தேர் மிசையமரர் சூழ்ந்துபோற்ற, வித்தலநின்றிடுங்கா[illegible] ரத்தகூவரத்தையிப முகத்தெம்பெம்மான், கைத்தலங் கொண்டிறுத்தவிடத் தெழுந்ததுநம்பவமாசு கழுவு நீராய். ௭௧

ஆதலினங்கதற் கரியதிருநாமமச் சிறுகேணியதாமென் றே, யோதுவரங்கதன்பெருமையுமையொருபாலுடை யபிரானுரைப்பதல்லாற், போதமிலென் புந்தியினாற் புகலவெளி தோவதனைப் புகழ்ந்துபோற்றிற், றீதகலு மெனும் பொருட்டாற்றமியேனு மறிந்தபடி செப்பு வாமால். ௭௨

வந்ததனி லிருநான்கு பகன்மூழ்கின் வான்முறையா லொவ்வோர்வைகற், கந்தமறும்பவம்போம்புண்ணியம் வளருமகபதிதனரியதான, முந்துபிரசாபதிகடானம யனவர்தானமுகுந்தன்றான, மெந்தையுமையொருபாக னிருந்தானமுத்தியிவையெய்துமன்றே. ௭௩

செங்கதிர்வெண்கதிர்நாளட் டமியயன் மூவரவாதிதி னங்காணணி, யங்கதனிலாடுனர்களரும்பிதல்வரசாட் சியாக்கமெய்தித், தங்கியிருங்கதியடைவரதிற்றோய்ந்து போம்பறவைசார்ந்தவாவிப், பொங்குபுனற்படிந்தவரு ம்வினைதீர்ந்துமெய்க்கதியிற்புகுவரன்றே

தீர்த்தமூலகுளவெவையுமப்புநத தாததததுகமகாவ்லா
வெல்லா, மூர்த்திகளுவ்விற்கோல மூர்த்திதனக்கிணை
யில்லமுந்நீர்சூழ்ந்த, பார்த்திகமு மருந்தலங்களெனப்
பகரப்பட்டவெலாம் புவனமூன்றும், போர்த்தபெரும்
புகழ்படைத்தகூவமாநகரதனைப்போன்றிடாவே. எ௫

எண்ணிறந்தயுகங்கடவம் பயின்றதனல்விழிநுதலி னி
லமக்குமீச, னுண்ணிறைந்தகருணையினு லிலகுகுரு
பானருளா லொழிவில்சீர்த்திப், பண்ணிறைந்தகூவ
நகர்ப் பெருமைசிறிதறிந்துரைத்தேன் பவங்கடரக்,
கண்ணிறைந்த மலபாக மவர்நீவிரதுவினவக் காகல்
கொண்டீர்.

என்றினையசூதமுனி புகன்றிடலுமிருந்தவர்க ளுவகை
யெய்தி,யின்றெமதுவிழிசிறப்பதினைக்காணும்பேறுடை
யோமுலகினெல்லா, நன்றியையுமுடையோம்வெம்பவ
ப்பிணிக்குமருந்தாகி நணுகுங்கூவஞ், சென்றுதொழு
மரும்பயனும் பெற்றனமென் றுரைத்ததனைச் செப்பு
கின்றார். எஎ

அருந்தவர்முனம்புகன்ற திரிபுரத்தினியல்பெவண்கொ
லதிபராகி, யிருந்தவர்யாரவர்நாம மேதமரார்குழுவோ
டிமிறைவன்சாட,வருங்கிறம்யாதைதங்கரத்துத்தனிக்கட
வுளமலனிவர்வையத்தாழி, பொருந்துறுமோ ரெடித்த
தென்னுக்குரைத்தியெனச்சூதமுனி புகல்வதானன்.

திருத்தல்ச் சருக்கம் முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகதிருவிருத்தம் ௱கூ௫.

சிவமயம்.

திருத்தலச்சருக்க வசனம்.

ஆன்மாக்களெல்லாவற்றிற்கு மநாதிதொடங்கி போக மோக்ஷங்களை யவரவரிச்சிக்கும்வண்ணந் தந்தருளும் அநாதிமுத்தனை, யன்போடு வழிபட்டுண்மையாகிய மோக்ஷத்தை யனைவருமடையும்வண்ணம் மகம்மேருவை வில்லாகக்கொண்டருளும் திருவிற்கோலத்தலத்தைச் சூழ்தருந் தொண்டைநாட்டினணியைத்தொகுத்துச்சொல்லுகின்றேன்.

ஆகாயப்பெண்ணானவள் தனதுவெண்மையாகிய ஆடையைக் கருமைபொருந்திய ஜலத்தையுடைய தாழியிற்றோய்த்துக் கரியவஸ்திரமாகப் போர்த்துக்கொண்டதையொப்ப, வளப்பம்பொருந்தியவெண்மை நிறத்தையுடைய மேகங்களானவைமிகுந்தநீரையுடைய சமுத்திரத்தினிடத்திற்படிந்து, கருமை நிறத்தோடும் பரந்து, பூமியினிடத்தில் வசிக்கும் மதயானையைப் போல்வாய்திறந்து, அச்சமுத்திரநீரைமுகந்து, இந்நாட்டில்வந்து அழகுபொருந்திய கைலாயத்தில்வசிக்கும் சிவபிரானாகிய எந்தையினது திருமுடியிலபிஷேகஞ் செய்தலையொப்பப் பெரியநந்திமலையினிடத்திற் பெய்தலைச்செய்தது. இந்நீர் உயர்ந்த சிகரங்களையுடைய விந்நந்தி மலையினிடத்தினின்று இழிதல், சிவபிரானினதுமுடியினின்று படம்விரித்தாடும் சர்ப்பங்கள் அம்முடியினின்று கீழிறங்கித் தவழ்ந்தோடுதலையொத்தது.

மற்றெவ்விததலத்தினும் கிரத்திக்கதன்று. இவ்விடத்திற்செய்யுந் தருமமானதோ ரணுவாயினும், மேருவுக்கொப்பாக வளராநிற்கும், தீமைமேருவாயினும் ஒரணுவாய்விடும். சிசுஹத்திமுதலாகிய பாவங்களெல்லாவற்றையுஞ்செய்தாராயினும் அங்ககொல்லையை யடைந்தாராயின் உடனே அவர்களைவிட்டுநீங்கும். பன்றிமுதலாகிய மிருகங்கள் அங்கரில்வசிக்குமாயின் மோக்ஷத்தையுடைவதிற் சந்தேகமில்லை. இத்தலத்தை நினைத்தவர்களும் சொல்லினவர்களுங் கருத்தோடுங்கூடி உலகத்திலைதரித்தவர்களும் உண்மையாகிய பேரின்பத்தினையடைவார்கள். அளவில்லாத பிரமாக்களும் மகாவிஷ்ணுக்களும் அப்பிரமனுலேவைப்பட்ட அநேககோடிதேவர்களு மிப்பதியிற்பூசைசெய்து பெறப்பட்டவின்பத்திற்கோரளவில்லை. இன்னுமற்றுமுள்ள சித்தர் கின்னரர்முதலானவர்களும் இத்தலத்திலடைந்துபுத்திமுத்தியையடைந்தனர்கள், இவர்கள்பூசித்தலிங்கத்திற்கு வடக்குக்கண்ணுவர் பூசித்தலிங்கமுண்டு, அதனைத்தரிசித்தவர்களுக்குத் தேவேந்திரப்பதவியை யடைவிக்கும்.

திருவிற்கோலநாதர் சந்நிதானத்திற்கெதிரே திரிபுரயுத்தத்தில் விநாயகக்கடவுளா லிரதமானது தடைசெய்யப்பட்டபொழு தவ்விரதமழுந்தினதலினாலுண்டாகியதீர்த்தமொன்றுண்டு, அதில்மூழ்கினோர்க்குச் சகலவினைகளுநீங்குவதிற்சந்தேகமில்லை. இத்தீர்த்தத்திற்குச்சிறுகேணியென்றுபெயர்வழங்கும். உலகிலுள்ள தீர்த்தங்களும் மூர்த்திகளும் இத்திருவிற்கோலநாதருக்குஞ் சிறுகேணிக்குமொப்பாகா.

அநேககோடியுகங்கள் தவஞ்செய்ததினால்நுதலிற்
கண்ணுடையாரது திருவருளினாலிக் கூவநகரின் பெ
ருமையைச்சிறிதறிந்துரைத்தேனீவிரிருமலபாகமுற்ற
வர்களாதலால் அந்நகரத்தின்பெருமையை வினவினீர்
களென்றனர்.

இப்படிச் சூதமுனிவர்சொல்லியவுடனே மிகுந்த
தவத்தையுடைய நைமிசாரணியவாசிகள் சந்தோஷித்து
எமது விழிசிறப்படையும்படி நும்மைக்காணும்பெ
ரும்பேற்றையுற்றனம்.உலகிலெல்லாநன்மையையும்பெ
ற்றனம். ஆதலால், கொடியபிணிக்குமருந்தாகியகூவ
நகரைத்தரிசித்த அருமையாகியபயனும்பெற்றனமென்
றுரைத்து அக்கூவநகரின்சரித்திரத்தையும் முப்புரத்தி
னியல்பும் அதையாண்டவர்களியல்பும் அவர் நாமங்க
ளும் தேவர்களோடு சிவபெருமான் அவ்விடம்வந்த
தன்மையும் இரதமொடிந்ததும் விளங்கச்சொல்லியரு
ளுமெனச் சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

திருத்தலச்சருக்க முற்றிற்று.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிபுரதகனச்சருக்கம்.

தாலமேற்புகழ்வைத்துள்ள தாருகன்சிறுவர்வித்துன்
மாலியேதாராதரக்கன்வயக்கமலாக்கனென்ன
வேலுலாந்தடக்கைவென்றிவீரர்கண்மூவர்பாவ
மூலகாரணமதாயமுக்குற்றம்போலுண்டானார்.

பேருகமனேகமெண்ணில் பெரும்புவியண்டமாண்ட
தாருகனுயிர்கூர்ந்துண்ணச் சட்டகங்கடைவாய்பெய்
தெய்த், தோருகலுயிலார்ச்செவ்வே தொலைத்தபின்மூ
வரும்பங், கேருகவிறையைநோக்கிக் கெடலருந்தவபு
யன்றூர்.

துய்த்தலற்றளவில்காலந் துயரொடுநோற்றுமேனி
மெய்த்தவர்க்கருளவன்ன முடனிருங்காகத்தெண்ணீர்
கைத்தலந்தன்னிற்கொண்டுகமலபீடிகையினையம்
வைத்தமர்ந்துலகமாக்கும் வள்ளல்முன்வந்துநின்றான்.

நின்றலுமவனைக்காணூநிலமுறப்பணிந்தெழுந்து
வன்றிறலவுணர்போற்றுமான்மகனுவகையெய்தி
யென்றனைநினைந்துநோற்றதேதுளம்விரும்பிநீயிர்
நன்றுறமொழியென்ன வஞ்சலிசுவிற்றிச்சொல்வார்
மூவுலகத்துமொன்றமூவெயிலளிக்கவேண்டும்
மூவருமவணுணைந்துமூடி விலாயுகங்களாண்டு
மேவலர்ச்செகுக்கவேண்டும் பத்துனூராண்டிற்கோர்
கான், மேவுறவெயில்கண்மூன்றுங் கூடவும்வேண்டு
மன்றே. ௯

இன்னமுமொன்றுண்டைய வெந்தமக்கிற்றிநாளுண்
டென்னினுமொருவனேனின்றெளிதினுலாடலேபோற்
றன்னொருகணையாலெம்மையொருங்குறத்தடிவதல்லா
ற், பின்னொருசெயலால்வெல்லாப் பெருமையும்வேண்
டுமென்றார்

அன்னவர்மொழியக்கேளாவம்புயனற்றுகெனாமு
தன்னருள்புரிந்துபோனான்றயித்தியர்நிற்பவங்க
னுன்னதமகற்சிநூறியோசனையுமூன்றிஞ்சிப்
பொன்னயம்வெள்ளிதன்னற்பொற்புடனினவன்றே. ௰

ஓதிமஞ்ஞானதன்னாலுயர்வினுக்கேற்றவாறு
மேதினிதனிலயத்துமிளிர்மதிலந்தரத்துச்
சோதிகொள்வெள்ளியிஞ்சிதுறக்கநாடகத்தினுய
மூதெயிலுறவவற்றைமூவருமுறையிற்கொண்டார்.

கொண்டவராவவாயகுங்கோபுரங்கோயின்மற்று
மண்டபமவுணர்வெள்ளம்மருவிடத்துரகசாலை
விண்டொடுசேவகம்பொன் வீதியர்வணஞ்செய்குன்று
தண்டலைவாவியாதிதந்தனன்மயனென்கின்றேன். ௯

அவ்வளமனைத்துநோக்கியவுணர்களுவகைபூத்துச்
செவ்விதுரங்கட்கிந்தச்செழும்புரமெனவிருப்ப
வெவ்விமில்கலைகடேர்ந்தவிருந்தவமயனென்றுள்ளோன்
றெவ்வடுபுயவீரர்க்கோருறுதியைத்தெருட்டுகின்றான்.

வேறு.

செல்வமும்பதாதியுஞ்செறுநர்தங்களை
வெல்வதுவீரமும்புகழுமேன்மையுங்
கல்வியும்புதல்வருங்கதியும்வேண்டுந
ரொல்லருமிலிங்கபூசனையியற்றுவார். ௧௧

அல்லலும்பழிகளும்பகையுமச்சமுஞ்
செல்லலும்பிணிகளுஞ்செயிருநிந்தைகள்
சொல்லலுமிடியும்வெஞ்சோகமோகங்கள்
புல்லலுமிலிங்கபூசனையிற்போகுமால். ௧௨

அங்கையினடங்குசீரிலிங்கத்தாட்டியே
யெங்கணுமுடையபச்சிலையொன்றிட்டுமால
பங்கயனடிதொழும்பரனைப்பூசியா
ரங்குறுபவர்க்கடமடியென்சொல்லுவாம். ௧௩

எய்தவாழ்வொடுஞ்சிலரிருப்பக்கண்டுமுன்
செய்தபூசாபலமென்னச்செப்புவார்
மெய்தவவிலிங்கபூசனைவிரும்பியே
செய்திடாதுழன்றிடுஞ்செய்கையென்சொல்வாம். கச

இருள்புரிபவமகன்றின்பமெய்திட
வருள்புரியிலிங்கபூசனையையாற்றிட
மருள்புரிமனத்தினேனுமருவுந்தீயுடற்
சுருள்புரிசுணங்கன்வாற்றோற்றம்போலுமால், கரு

பாசிவலிங்கமெய்வடிவுறபட்டிட
வினாமலமொன்றறியாமல்வீசிய
நார்களேயிந்திரநாமங்கொண்டுபோய்ச்
சுரர்தொழவருதினந்துறக்கமேவுவார். கசு

வீழ்ந்ததுவளைந்ததுமிஞ்சிறுதான்விழப்
போழ்ந்ததுபழையதுபுலர்ந்ததேமயிர்ச்
சூழ்ந்ததுகளைந்தொருதூயபூமணம்
வாழ்ந்தான்முடியிடின்மரித்துதித்திடார். கஎ

பொலக்கடிமலர்களாற்சிவனைப்பூசியா
வலக்கையிற்றெறிதருமறலிதன்னையுங்
கலக்கமிலறிவன்மாற்கண்டன்வென்றுமுன்
விலக்கருவிதியையும்விலக்கினனரோ. கஅ

வேண்டியபொருளெலாம்வேண்டியாங்குறக்
காண்டகுநீறுடற்புனைந்துகண்டிகை
பூண்டிலிங்கார்ச்சனைபுரிமினென்றன
னெண்டருமயனெனுமிணையில்குட்சியன்.

அன்னவனறைந்தசொல்லவுணத்தீயர்கேட்
டுன்னருமிலிங்கபூசனையுளுற்றிடு
நன்னலமடைந்தனர்நஞ்சுகான்றிடும
பன்னகமணியையும்பரிக்குமாறுபோல். ௨௰

அனனதுனபனனரவவவுணரமாதுற
மன்னனாயபரன்மற்றுளோர்தமைத்
துன்னியவலியினாற்கொண்டுசூழ்ந்தொறுத்
தின்னலுற்றிடப்பிடித்தேவல்கொண்டனர். ௨௧

காண்டிடுமெரிவிழிக்கடியமூவருந்
தோன்றிடுமுயிரெலாந்துயரின்மூழ்குற
மூன்றெனுமுலகங்கண்முற்றும்வெற்றிகொண்
டான்றதம்மாணையேநிறுவியாண்டனர். ௨௨

புரந்தரனவுணர்செய்புன்மையாற்றிடா
தரந்தையில்விரைந்தயிராணியைக்கொடு
வருந்திமையேயொடுமருவிமேருவிற்
கரந்தனனிருந்தனன்கணிப்பில்காலமே. ௨௩

சிறந்திடுமிந்திரன்றிருவும்பொன்றியே
மறைந்துதன்மனையொடுவறியன்போய்மலை
யுறைந்தனனென்றிடிலொருங்குமுற்றவர்
துறந்திடுமின்பமேதுன்பமில்லதே. ௨௪

வெங்கொடிவருத்துறவெருவிக்கூட்கைக
டங்கள்வன்காலம்பார்த்தொளித்துத்தங்கல்போற்
சிங்குறவவுணைச்செறுக்குநாடெரிந்
தங்குறுமமரர்களயற்கோதுவார். ௨௫

பொய்வகையவுணர்கள்புரியும்வெந்துய
ரெவ்வகையகலுமென்றிதையத்தெண்ணிநீ
யவ்வகைமுயன்றிலைவறிதமர்ந்தனை
யுய்வகையுடையரோமுயற்றவல்லமோ. ௨௬

என்றிமையவர்பரிந்தியம்பவிந்திரன்
பொன்றிகழ்சரோருகப்பொகுட்டுவள்ளல்பாற்
சென்றுநந்துயரொலாந்தீர்த்தியையநீ
யென்றுநாம்வேண்டுதும்மம்மினென்றனன். ௨௭

வேறு.

அம்மொழிதுன்பங்கூரிமையோர்கேட்டார்வத்தா
லெம்மிடர்போயிற்றின்றுடனென்னவெழுந்தெய்து
மூழ்மதிலோர்கட்கஞ்சிபொளித்தேமுகிலூருஞ்
செம்மனறுங்கமலத்திறைதன்னுழிசென்றுற்றான். ௨௮

உற்றவனும்பருடன்சரணத்திலுறத்தாழு
நற்றுதியோடுமெழுந்தவணிற்பநறுங்கஞ்சப்
பொற்றவிசண்ணலெறிந்துமுகங்கள்புலர்ந்துளனீர
சொற்றிடுநெஞ்சிலடுத்தகலாதுநுதுன்பென்றான். ௨௯

வேறு.

என்றலுமகவான்சொல்வா னிறைவனின்னருளினேன்
மை,யன்றுறுமவுணரொம்மையலைப்பனைந்துள்ளமாழ்கி
மின்றிகழ்முகில்கண்டஞ்சும் வியன்சிறைக்குயிலிற்பொன்
னங்,குன்றிடையின்றுகாறுங்குறுகினேங்காந்துமன்னே.

துன்னியவசுரர்தம்மைத்தொலைத்தினியெமைப்புரப்பா
ன், பன்னுதுமெனவந்துற்றேம்பாரதியுடையநீயே
பின்னலங்கடல்கடத்தினன்றியாரியற்றவல்லார்
நின்னருள்புரிதியென்னச்சதுமுகனிகழ்கின்றான்

புரத்திலொன்றவுணர்மிக்க பொருவலியெம்மால்நீக்குந்
தரத்ததன்றடைக்கணூய தடத்தலர்ந்திலங்குகின்ற
விரைத்ததண்குவளையன்னவிழியுடற்கடவுணூர்தங்
கருத்துவெந்துயரமெல்லாங்களைகுவன்கமலக்கண்ணன்

என்றுபணிந்திராதியிமையவர்க்கொண்டுமால்பாற்
சென்றடிவணங்கியன்னோர்திருவிழந்தவுணர்தம்மால்
வன்றுயருழக்குமாறுமனமுளைந்தியம்பித்தீய
புன்றொழிலசுரர்ச்சாடிப்புரந்தருள்புநிதவென்றான். ௩௩

நாரணனதனைக்கேளாவிலுப்பற்றலர்கடம்மைப்
போரினிலுபசித்துக்கள்பொருதழித்திடுவனென்ன
வாரண்மூளைத்தறன்றுலனையளைவிடுத்துமூன்று
வீரருமடியச்செய்தும்விளையவென்றிதனைச்செய்வான்.

மனத்தினிலுபசித்துக்கள்வருகவென்றுன்னமாயோ
னினைத்தலுமென்னவன்னோர்நேர்ந்தனர்நிற்பநீவிர்
சினத்தொடுமிலவுணர்தம்மைச் செற்றுவானவர்களின்ன
லனைத்தையுமகற்றுமென்றான் படியளந் தளிக்குமண்
ணல். ௩௫

அன்னவரதனைக்கேளாச்செல்லுதுமவுணர்ச்சாட
வென்னலுமகிழ்ந்துதன்பா லிருங்கணாதரிலெண்ணில்
லார்,துன்னியவணிகமாகத் தூண்டினன்சென்மினென்ன
ப்,பன்னகசயனன்பொற்றாள் பணிந்தனர்பேயினோரால்.

தண்டுவேல்வயிரவொள்வாள்சரம்பொழிசாபமாழி
பிண்டிபாலங்கள்சூலம்பேரொழுக்கணிச்சியாதி
கொண்டபலவணிகளோட[illegible]ண்டங் குலுங்கவார்த்தெழு
துவேகச் சண்[illegible]ருத்தேபோனேர்ந்து [illegible]ர்க்கொடிச்

புரியச்சென்றார்.......... ....(௫௭)

பேரொயின்மீதுனேமிப்பிரான்விடுதானைநீத்தம்
வாரிதிதன்னைநாடி வருநதிபோலச்செல்ல
வேருறுகடலெதிர்ந்தா லென்னவாண்டமருஞ்செங்கட
காருடலவுணர்கேட்டுக் கதுமெனச்சமரினேர்ந்தார். (௫௮)

வில்லுமிழ்சரமுந்தண்டும் வேல்களும்மழுவும்வாளும்
நல்லுறமெழுவுந்தாளுங் கரங்களுந்தலையுஞ்சிந்தச்
செல்லுமிழ்முகிலினின்று சிந்தினாரவுணரனை
மல்லலம்படைகளார்த்து மற்றவாதாமுந்தூர்த்தார். (௫௯)

இத்தகையுடன்றுவெம்போ ரிருதிறத்தவருமாற்ற
மத்தவெங்களிறுபோலு மறவருக்குலகமுண்ட
வித்தகன்விடுத்தசேனை வெனனிட வதனைக்காணு
வத்தலைநின்றவாறே ரலக்கணுற்றோடிவந்தார். (௬௦)

வந்தவருயங்கிமாயோன் மலரடித்தலத்துவீழ்ந்து
சுந்தரவரவிறறுஞ்சுந் தோன்றனீவிடுப்பபோனார்
வெந்திறலவுணரோடும் போரத்தொழில்விளைத்துவன்மை
சிந்தினரிரியல்போனார் செயுஞ்செயலினியாதென்றார். (௬௧)

மாயவன்வினவியுள்ள மாழ்கிவெய்துயிர்த்துவன்கட்
டூயவர்சிவலிங்கரதை யருச்சனைசெயலாலியாவ
ராயினும்வெல்லற்கொண்ணு வென்கினைந்தழுங்கிநிற்குஞ்
சேயுயர்விசும்பிருக்குந் தேவனைநோக்கிச்சொல்வான். (௬௨)

வேறு.

பன்னகத்திறைலடுஞ்சினவிலங்கிறைற்பசாசாற்
றுன்னவக்கிரகங்களாற்பிணிகளின்றொடர்பான்
மன்னவிற்கொடியோர்களாற் காவரான்மருவு
மின்னன்மெய்ச்சிவலிங்கபூசனையினோர்க்கியைய்யா. (௬௩)

பாவகோடிகள்பயின்றிடு பதகரேயெனினும்
தேவதேவனைச்சிவலிங்கத் தருச்சனைசெய்வோர்
தாவின்மாதவப்புண்ணியரோ ...ர் தம்பாலு
மேவுவானலனந்தகன் றனதுளம்வெருவி. (௬௪

ஆதலாலெயின்மூன்றுடையவுணர்தாமனை
பூதிசாதனம்புனைந்து பூசனைசெயுமளவும்
யாதுமோர்செயலான் முடிவெய்திலர்யாமோர்
போதகுட்சியில்வருச்சனைவிடப்புரிதும். (௬௫)

நீங்குறும்மனர்துயர்சார்காளெனநிகழ்த்தி
யோங்குமாமரகதகிரியொன்றிருசுடர்
பாங்குலவுதந்தெனகருமணியாழிவெண்பணிலந்
தாங்குமாயவனாரதற்கிணையனசாற்றும். (௬௬)

வேறு

அறமுடைமகணர்தமாவியாகிய
கற்புடைமங்கையர் கருதிறபல்வழக்க
பொற்புடையுலகெலாம் பொன்றுமாறுமாம்
வற்புடைமுனிவரில் வலியரன்னரே. (௬௭)

கணவனைத்தொழப்படும் கடவுளென்றுளும்
பணவரவல்குலார் பணிதகதொன்றையான்
மணமலர்த்தவிசயன் மகிழ்ந்திழைத்தலோ
விணையிலெங்கருத்தனும் மிறையுஞ்செய்யுமால். (௬௮)

புரிதமெய்க்கற்பருப் பொருவின்மாதரார்
மனமகிழ்வுறறிடின் வராதகனவிலைச்
சினமுறப்பெறறிடிற் றீங்குமன்னதே
யனையவர்தன்மையா ரறியக்கூறுவார். (௬௯)

மிடியினர்குணமிலர் விருத்தர்நோயினர்
வடிவிலருறுபமிலர் வஞ்சர்மூடர்வெங்
கொடியவராயினுங் கொழுநர்தம்மிடை
மடிவிலன்புடையா கற்புடையமாதரோ. (௭௦)

இத்திறக்கற்பினரெயில்கண்மூன்றுடைக்
குத்திரக்கொடியவர்க்குறுமாதரார்
ரத்திறத்தி[illegible]தன்னக
ரெத்திறத்தி[illegible]மனைப்[illegible]தெய்தென்றெவினன். (௭௧)

நாரணனிவைசொல நாரதப்பெய
ராரணமுனிவ ரனரும்புணர்ப்பினால்
வாரணமனையவா மாதர்கறபெலாங்
காரணவகத்திவல் கடிதென்றேகினான். (௫௨)

வேறு.

முனிசென்றதற்பினிலைடயோர்துவன்றுமலைவிற்றுமானய
முசல்வன, றனியங்கெழுத்துபுரவாணாசூஙகள சிவலிங்கபூசை
சவிரும், விஜயொன்றிழைப்பலைவேகினைந்து யறைசட்கு
லேறுசருநான், மனமொன்றுடலணைழுமைசெய்துபுதவடி
யோடுகொணடுவருவான. (௫௩)

றமொன்றுகின்றவர்ஞங்கடார்மின்வருரம்புயக்கணிறைவ
பிறமொன்றுபுத்தனருரன்ரயங்குசினமேனனவங்கனைடையா
மறமென்றுவஞ்சமதிநாயபநட்டியமறக்னறகாலைவுணர்
பிறமொன்றுபூதிமணியோடிலிங்கநிலைவிட்டகன்றனரோ. (௫௪)

விதியென்றுமாயன்வினைபத்துணாத்தவெறுமவஞ்சநூலின்
விதியைக, சதியென்றுகொணடு மனமாலடைநதுசதியறநீயக
யவர், நிதியெனறுகொணட திருநீறிழாதநிலையாடமபுசிலவு,
மதிரினறுசென்று மறைசாலிருணடுவளமறதகங்குலபுனையும்.()

புரமொன்றுதீயர்மடமாதராரு முனம்வந்துபுக்கமுனிவன்
விரகங்கலந்துமிகுதிட்பநெஞ்சி னிகழும்படிககிவினையங் [ன்
தருகின்றசொல்லிமயல்செயய வுமபாதமபுண்ணியசதின்வலிய
பிரமொன்றுகறபுநிலைபோயகனறுதெறுகாமமுறறுமெலிய(௫௬)

மேறு.

இனியாய்குவர்தானவரின்றெடெறு
முனிமாதவனுர்வழுகிழ்கசவரா
கனிமாளையபிறுயிடைநணணியவர்
துனிமாகருவப்பவுளாத்தனரால். (௫௭)

அக்காலையி னாரணனஞ்சரண
முக்கால்வலமவந்து முடிசூணிவர்
நக்காடுவர்பாடுவர்நம்பனை செவ்வரு
ருக்காளொனவுணமகிழும்லைவக்கரு

அம்மாகருவப்பரிகண்டருளி
நம்மாகுலமுற்றையுநூறிடவெம்
பெம்மானொடுபேசுதும்வம்மினென
வெம்மான்மலையெய்துவன்யாவரொ[illegible]ற்றி (௫௯)

அன்றோரணன்வானவராகுலமென்
றன்னையகனெண்சரணந்தொழுது
சொன்னலஃதின்றுதொலைப்பனென
வுன்னவருமவெற் பணியோதியிடில். (௬௦)

வேறு.

பண்டுதறகம்பரித்தபரமனை
மண்டுதென்றலைவைப்பத்தவத்தினால்
விண்டலந்தொடவெண்மதிபேருருக்
கொண்டெழுந்தென நின்றதக்குன்றமே. (௬௧)

வருணமிக்கபால்வாருதிசிற்கன
புரணனுக்குமோர்பொற்றவிசாவுனித்
திரணமொத்தசிறிதெனலாமையாற்
பரிணமித்தெழும்பண்பனதவ்வரை. (௬௨)

அத்திறத்தினிலங்குகயிலையாம்
வித்தகத்தனிவெற்புழியிந்திரா
யத்தனும்பர்குழுவொடுமஞ்சலி
கைத்தலந்தலைகாட்டினனேகினன். (௬௩)

எண்ணர்கரதவ்ருங்கணமேத்துற
வண்ணநந்திருநந்தியமர்ந்தருள்
வண்ணவொண்கடைவந்தவனைத்தொழு
தண்ணனின்றிதுகட்டுரைக்கின்றனன்: (௬௪)

சென்றுதெய்வசிகாமணிக்கிங்ஙன்யா
மொன்றும்வண்ண[illegible]றைத்தருளையநீ
யென்றி[illegible]னியப்பவருள்பெறி
னன்றுநின்மெனப்பே[illegible]யினனந்தியே. (௬௫)

அளவிலொண்புவனாதிபர்பல்கண
மளவினன்முனிவோர்நிறைவாமலை
வில்சோதியவிர்மணிப்பீடம்வா
ழ்சிங்க ரருளாளிமுன்னெய்தினான். (சுசு)

எந்தைதான்முனிநிறைஞ்சிமலரய
னிந்திராதியிமையவர்சுற்றமால்
வந்துளான்மணிவாய்தலிலென்றலு
னந்திகூவுதியென்றனனாயகன். (சுஎ)

இறையினிற்கடைமயய்தினுலமப்பர
னுறவழைத்தியென்றேதினன்வம்மெனச்
சிறைவிடுத்தநெண்ணீரொனவோடினார்
நிணாமகிட்சிநெடியவனாதியோர். (சுஅ)

மின்னுலாஞ்சடைவித்தகனெற்பெறு
மன்னையோடுமமர்ந்தவவைவககளந்
தன்னினேகிமுன்சாயும்பனைமர
மென்னவேபணிந்தன்பினெழுந்தனர். (சுகூ)

கூர்ந்தவன்பிற்குவித்தகையுச்சிகொண்
டோர்ந்தசொற்றனர்வுற்றுமனேசமா
வார்ந்தகட்புனன்மார்புநிரம்பமெய்
சோர்ந்துநின்று துதித்திடன்மேயினார். (எ0)

வேறு.

நிறைந்தநின்றொல்லையுண்மை நிலைதிரிவின்றியாங்கள்
பிறந்திறந்திடுதநீர்ப்பான் பேரருளுருவுகொண்டிங்
குறைந்தநின்கருணைபோற்றி யுயிர்களுடலளிதஇயக்கிச்
செறிந்தமுன்வினையருத்தி தீர்த்திடும்பரிவுபோற்றி. (எக)

உலகுயிரின்பநுயப்பவுனதுபேரருளமரிதென்
றிலகுறவிடத்திருத்தியிருந்திடுங்கருணைபோற்றி
விலகியவின்பஞ்சில்லோர் விடுக்கவவ்வுருவகற்ற
பலுகினல்லருள்கொண்டுற்ற வநிலைவக்கருணைபோற்றி. (எஉ)

ஐம்பெரும்பூதமாதியாயதத்துவசாலங்க
டம்பெருகறிவொடுகருந் தனியிருண்மலவ்வேறாக
நம்பனின்னருளினானறநறவாதய்மிலவேறா
யிம்பரினறிந்துகூடா திருநரவாறிருபபோய்போற்றி (௭௩)

அருவுனல்லுருவுமற்றை யருவுருவதுவுமாகப்
பரவுமொனபதற்றுப்பேதப பகுதயினசத்தியைந்தின்
விரிவுமனறுயவுன்றங் மேனிலைதமசேயாகப
யொருவருமன்பர்ககாககும பொருவிலடையபாகபோற்றி. (௭௪)

இனையனபசர்ந்துபோற்ற வெங்கணுயகனமுராா
தனையருட்கொண்டுனைக்கிச் சதகளசமக்ககோயில்
வனிதையங்குவட்டுக்கொங்கை முகடுழ்மவயிரதோளாய்
துணியுறுழமாரோடும் வந்தனெனசொனனியெனருன. (௭௫)

என்றலுந்திகிரிப்புத்தேளியம்புவனையவிண்ணோர்
வன்றிறலெயிலதணைமூன்று மலரயன்றாபபெறவுள்ள
புன்றொழிலவுணரினனல் புரியநோந்தனையனோடு
மின்றளவெல்லைகாணு விருந்துயாக்கடலிலாழநதார். (௭௬)

கருணையங்கடனீவிண்ணோர் கலங்கனர்விடுத்துநின்பொற்
சரணபங்கயங்கட்கேவல்சநதத மியற்றும்வணண
மரணவெங்கொடியாறற லழித்தருளபுரிதியென்ன
வருணருங்குமபபுயத்துமாயவன் வழங்குகின்றான். (௭௭)

படைக்கலமைந்துபெற்றேன் பகர்ந்திவைபிற்குமெல்லை
துடைக்கலம்பயிலும்பொற்றேட் சதமகன்சுரர்களோடு
புடைக்கலஞ்சுழலுங்காகம் போன்றனம்தமியேமுந்
னடைக்கலங்கருணைசெய்யென் றமலநாயகற்பணிந்தான். (௭௮)

வானுளோர்மனத்துமிக்க வன்றுயரகற்றவுன்னி
ஞானநாயகனகததுநாமெழுந்தருளிவந்து
மானவேலவுணர்தம்மை மிரிக்குதுமதற்குநம்பா
லானபொற்கருவியல்லென் றருந்தனனருளின்மாதோ. (௮௰)

கண்ணுதலுரைத்ததன்மை கடவுளர்கேட்டுவப்ப
லெண்ணருமுலகமெல்லா மிமைப்பினிற்படைத்தளித்து
நண்ணுறவொடுக்குமண்ண லவின்றதேராடலென்ன
பெண்ணமைதுங்க[illegible]ச்சற் பார்த்திருபகரலுற்றார். (௮௰)

பெருந்தகைக்கேற்றவையம் பெருமிதம்பெறச்செய்பொன்னை
வினாந்துநற்புவிதேராழி யிருசுடர்வேதம்வாயர்
பெருந்திறற்கமலன்பாகன் மேருவிலனந்தனாரி
சரந்தழற்சசிபவலாகச் சமைத்தனன்றெய்வத்தச்சன். (௮௧)

விண்ணவரவைகண்டார்வ மிகவெழுமனத்தராகி
யண்ணலைவணங்கிநின்ற னருளினுமிவைகொண்டாதிப்
பண்ணவவமலமுக்கட் பராபரவெம்மையணுக்கு
நண்ணலர்தமைமுருக்கி நங்களைப்புரத்தியென்றார். (௮௨)

சங்கரனதுகேட்டெங்கடாயுடனெழுந்துதானும்
யங்குறுமனைவருஞ்சூழ்ந்தன்பினிற்செய்[illegible]யென்ன
பங்கயவடிமணிப்பொற்பாதுகை மிசையிருத்திப்
பொங்கொளிவிரிக்குங்கோயிற் புறத்தெழுந்தருளினானால். (௮௩)

ஆண்டுறுகிரிப்பொற்றேரணிகலந்திருக்கண்சாற்றி
யேண்டொகுமலைமாரோடு மிவர்ந்துகூர்ங்கணையமற்றை
மாண்டகுதனுவுஞ்செங்கேழ் மணிமலர்க்கரங்களைபற்றிக்
காண்டருமழகெறிப்ப நின்றனன்கருணைவள்ளல். (௮௪)

மருவுலாங்குவளைவென்று வணங்கயன்மருட்டிநீள்கா
துருவவோடரித்தடங்கணுமை மணம்புணருங்கோமான்
பொருவிறோள்கண்டுமிக்க பொலிவுபெற்றிருந்தமேரு
வருவிணைண[illegible]ந்து சாலவன்றலைவளைந்ததம்மா. (௮௫)

தன்மனையிரதமாகத் தன்மகன்வலவனாகத்
தன்மகன்பேரனோடு தனக்குமைத்துனன்காலாக
தன்மலரணைநாணாகத் தானெடும்ப[illegible]யானான்
றன்மனமிடங்கொண்டுற்ற சங்கரனாரனக்கு[illegible]ாயன். (௮௬)

இளங்கதிர்விரிக்குங்கோடி யிரவியோருருவங்கொண்டு
வளங்கெழுமிரதமொன்றில் வந்தெனசிறகவையன்
களங்கமிலமரர்கண்கள் களிப்பக்கண்டுவகையெய்தி
யுளங்கவலொருவிவிண்ணின் றெண்மலர்மாரிதூர்த்தார். (௮௭)

பாடினர்பரமன்கீர்த்தி பாதபங்கயங்கள்சென்னி
சூடினர்மொழிந்துதுள்ளித் துடைபுடைத்தனர்துணங்கை
யாடினாதுகிலெறிந்து பற்றினராசைதோறு
மோடினருவகையெனனு முததியிற்படிந்திவிண்ணோர் (௮௮)

மன்னுதன்னிலைபிரிந்த மயிரொளைவிசும்பிலாதென்
றன்னோநன்புரிதமாக்கிச் சகம்புகழ்சிறப்பளித்தான்
மின்னுசெஞ்சடையோனென்னு மிகுழுவப்பெய்தியாட
லெனனவின்றிரும்புருங்கு மிரட்டினர்கவரிபல்லோர். (௮௯)

மாசுணைப்பலவளபயில் வ[illegible]குதிரகவவியெங்க
வீசினதுருகாகங்க[illegible]திடநீட்டிவாங்கி
மோசமதிறழககலுற்ற முறைதமையெம்மருங்குநின்று
வீசினரெணணிலார்கண் மீளிருநெட்டாலவட்டம். (௯௰)

திங்களாயிரமொருங்கு சேர்ந்தனவாய்கடோறுஞ்
சங்கமாயிரம்வைத்தாத்தான் சயங்கெழுபானுகம்பன்
பொங்கொலிமுழ்வப்பேரி பொருவில்சசசரிதடாரி
யெங்குணுமெணணிலோர்க ளிரட்டினரிடிகளேபோல். (௯௧)

அறிவுருவானோன்வந்தா னன்பினிற்றிகழ்வோன்வந்தான்
பிறவிவேரறுப்போன்வந்தான் பேரருண்மூர்த்திவந்தான்
குறைவிலானந்தஞானக் கூத்துடையாளிவந்தான்
கறையுலாமிடற்றோன்வந்தா னென்றெழுங்காகளங்கள். (௯௨)

நஞ்சகுமெயிற்றுப்பேழ்வாய் நாகமுதணிந்தவெங்கோன்
வெஞ்சமர்புரியச்செல்வஞ்மேரு விற்பிடித்தென்றிட்ட
கஞ்சகங்கழியவீ[illegible]றழ்குவவுத்திண்டோ
ணெஞ்சகுழுவல[illegible] சூழ்ந்த. (௯௩)

வெள்ளிவெணெய்காடுவாண் மாறிலைத்தனங்கும்பல்ல
பள்ளவெய்பிலகிகர்த்த வாயினபருப்பரத்தி
லுள்ளுறுமுளைழகன்னை வுட்டுளைப்பெருந்துண்டந்த
மெள்ளவின்சொற்புவிக்கண விழுமிடிபோலச்சொலவ. (௬௪)

மண்டிடையாடிபென்ன வயங்கெறிசிதறுங்கண்ண
வொண்டழணிமிர்ந்தெழுந்த தொத்தகுஞ்சியினவிந்த
விண்டமதிடிஞுமாற்று வகட்டினகுறுகுந்தாள்
பண்டுளாபூதமைந்தும பலை தகளித்தழிக்கவல்ல. (௬௫)

அர்தனென்றன்னை நீயேயவுணனாக்கொல்லனுனே
வித்திரடனிலெற்கின்றியாக சமர்கிடைக்குமோவெ
னுத்தவாடனுன்பார்த்து வறிதுறுகுவெனேவென்று
தத்தமினிணைந்துவொடுந் தன்மையபூதமுற்றும். (௬௬)

விண்ணகநிறைந்தவாதி விதியகநிறைந்தமாயோன்
கண்ணகநிறைந்தவோதை கடலகநிறைந்தபாழி
மண்ணகநிறைந்தமேனி வையகநிறைந்தவெங்கும்
பண்ணகநிறைந்தவோசைப பரிசினிறபணகணங்கள் (௬௭)

குதிப்பனவயிரத்திண்டோள் கொட்டுவதம்மைத்தாமே
துதிப்பனவமர்வேட்டண்ணற்றொழுவனதங்களாற்றன்
மதிப்பனவனசவோந்து தாங்குவவாரியுட
வதிர்பபனமகிழ்வவாகி யடற்கணஞ்சென்றவம்மா. (௬௮)

கற்புயங்கொட்டியண்ட கடாகமுமதிரவார்த்து
வற்புறும்பூதவெள்ளம் வந்திடவும்பரொண்ணில
பொற்புறுகண்கையோங்கிப் புணரிகளேழுமார்பபப்
பற்பலமதியெழுந்த பரிசனகிழ்ந்தமாதோ. (௬௯)

பொன்னுலகிகழுமென்னைப் பொருவனென்றகிலம்போவ
தென்னனுண்டுகள்சென்றேற வெதிர்த்ததுயலைத்தலொாம்ந்
துன்னுறுமமரர்தம்பொற் சுண்ணம்வந்து லேப
மின்னுறுங்கொடியடித்து விலக்குா போலவுற்றும்.

வேறு.

ஆநதவாறெழும்பூத வெள்ளங்களினிடையே
யந்திவானிறமனையவ னுழியந்தடநதேர்
சுந்தவாரிசப்புண்ணவன் றென்றிசைக்கடவ
வந்தவானவரனைவருந் துவன்றுறவந்தான். (௧௦௧)

பூதநாயகன்கயிலையம் பொருப்புவிட்டகலில்
காதமோரிமைப்பொழுதினிற் கடந்துவநதருளிச்
சீதவார்பொழிற்கூவமென் றிருநகரடைந்தான்
பாதத்தாமரைவணங்கி விண்ணவர்குழாம்பரவ. (௧௦௨)

துங்கபபோதினிற் கடமெனுந்திருவருள்ருத
துங்கப்போதகமுகப்பிரா னிதழியந்தொடையோன்
மங்கப்போதிரதத்தினைத் தன்புழைக்கரத்தாற
செங்கைப்போயொடித்திட்டனன் றிடுகிடவெவரும். (௧௦௩)

பாருக்கெனச்சினவிடை யுருக்கொண்டிடைபுகுந்தா
னிலாக்குருற்கொடி வையஞ்சென்றுங்கினனெடும்பாம்
பணைக்கசைத்தவ னன்பினினிகரிலாதமரர்
வருக்கமுற்றுவந்திறைஞ்சு பொற்பதாம்புயமாயன். (௧௦௪)

தந்தையுற்றருளிரத கூவரத்தினைத்தனையன்
வந்திறுத்தலுமிமையவர் மனம்பலதத்தின்னல்
முந்துதயிற்பதின்மடங் குறின்முகத்தனைறந்தழலுற்
றெந்தைமொட்டலர்செயலெனத் திசைதொறுமிரிந்தார். (௧௦௫)

அருளுலாந்திருமுகங்களோ ராறுமொள்ளலங்கற்
புரளுமார்பமும்புயங்களு மருமறைப்பொருளாய்த்
தெருளுலாம்பதமலருங் கொண்டெனதுளாநிகழ்வான்
வெருளுலாமனத்திரியல்போம் விண்ணவர்க்கண்டான். (௧௦௬)

மின்மினின்மினீரஞ்சலீர் நிகழுமென்றந்தை
பொ[illegible]த்திருத்தேரினு றொடித்தவன்புலவீ
ரான்முன்வந்தி[illegible]முகத்தண்ணலவ்வெயில்சேர்
வன்மனமமெறுப[illegible]ல வழிமினென்றழைத்தான். (௧௦௭)

மீண்டுவானவர்குகன்புடையடைந்தினிவெம்போ
ராண்டநாயகன்புரிவதெவ்வாறெனவையம்
பூண்டுநின்றனர்நம்மிறைப்புநல்வன்முன்றனையாம்
வேண்டிலம்பிரதம்புசாமைபரிவிகாவிளைத்தான் (௧௦௮)

என்றுளங்கொடுமலைமகளீன்றருள்யானைக்
கன்றைவநதனைசெய்கிலார்முயறருங்கருமம்
பொன்றுமென்பதுகாட்டிடகூவமாபுரத்தி
யன்றவன்கழல்கனிமுதல்கொண்டருச்சித்தார் (௧௦௯

பின்புவிண்ணவர்மனத்துயர்பெயர்ந்திடத்தனது
முன்புமும்மதில்வந்துற்முன்னினன்முதல்வ
னன்புகொண்டொருநூறியோசனையகல்மதில்க
ளின்புபெற்றிடவனைவருநதுண்ணெனவடைந்தார் (௧௧௦)

ரர்களோடுமொருதந்தனில்விரைந்துபாய்கவனப்
பரிகளோடுவிண்முகடுழும்படுமெணியிரதக்
கிரிகளோடும்வெங்கனலினுங்கிளர்சினககழற்கா
லரிகளோடும்வந்தமர்செய்வான்சமைந்தனரவுண (௧௧௧)

கண்டுமற்றதுவிண்ணவர்கலக்கமுற்றுயர்கோ
தண்டம்வைத்தலைச்சுடுசரமிடம்வலந்தடக்கை
கொண்டுநிற்பவர்குறுகிநல்வேலையிதடுத்தற்
கொண்டயித்தியர்ச்சமர்புரிந்தட்டருளென்றூர் (௧௧௨)

என்றுவிண்ணவரியம்பியதெம்பிரான்வினவி
நன்றிநங்கையைநோக்கினனகைக்கவநகையி
னின்றுவன்றழற்கொழுந்தொருமிடத்திம்பாது
சென்றெருங்குமுன்புரங்களிற்சென்றுபத்தியதே (௧௧௩)

பகவன்வாய்மலர்வைத்திருந்துமிழ்ந்தெனப்பற்றி
திகுதிகென்றெரிந்தெழுமழற்கொழுந்துசேணளப்பத்
தகுவர்மென்புழுவெனப்பதைபதைத்துயிர்குணர்தா
ரிகரினீறுபட்டிடவுடனீறுபட்டனவே (௧௧௪)

தேரொரிந்தனபுரவிகளெரிந்தனசெழுங்கைக்
காரொரிந்தனசிகரமுமெரிந்தனகழகச்
சாரொரிந்தனபொழிலினமெரிந்தனதருவ
ரூரொரிந்தனவெரிந்தன வடங்கலுமொருங் (கரு)

திருத்தமொன்றெயின்மூன்று நெக்குருகுபுசிதைந்த
கருத்தொனறவனுறையு முக்கயவருமடைந்த
வரத்தினின்றனர்மரித்திடா தனிவரமலர்ந்து
விளைத்ததண்பணையிழந்துறும் வெறியபாதவம்போல். (கசு)

பணைஞொன்றுமுப்புரங்களிற்செஞ்சடைப்பகைவர்
...கையினின்றுசென்றுற்ற தியிடத்தெ...
புகைபரந்தகல்விசும் பிடமடங்கலும்போர்த்து
முகில்களொன்றிடபபட்டுநின்றனவின்றுமொழியில். (கஎ)

நெறித்தகுஞ்சியர் தானவரெயில்களினிமல
னெறித்தவெண்ணிலாநகையினின் றெழுந்தபேரொரிசென்
றுறைத்துவெள்ளிமாமதில்களைந் துருகுழிச்சிதறித்
தெறித்தபோலும்விண் ணிடைச்செழுந்திங்கணுமுடுவும. ()

பரிந்துதநிபதங்குறுகினா பழையதீவினைபோ
லெரிந்துமுப்புரம்பொடிபட விறந்திடாதுயிர்கொண்
டிருந்தவப்பெருங்கொடியனை யெம்பிரான்கண்டு
பொருந்துபொற்சிலைவாங்கினன்சிலிமுகம்பூட்டி. (ககூ)

குனித்தபொற்சிலைவலிகெழுங்குணவுருவணையி
னுதித்தவப்புறுக்கொண்டு நிற்கின்றனீலரிக்குத்
தனித்தபொற்றிருவாசிகை போன்றொளிதழைத்து
வினித்தசொற்கொடியிடத்தினன் மலர்க்கரமிசைந்து. (கஉ0)

பொருவிற்கொண்டிடுநெடுனுதிப்பகழியைப்புரிதன்
விளைவிற்சென்றவருயிர்குடித்திடுகெனவிடுத்தா
னருவி...றெனநின்றிடு மூவர்மார்பினும்பட்
டருவிச்சென்றதப்...த்தினிலொருகணப்பொழுதில் (கஉக)

மீண்டுசங்கரன்வலக்கர மண்டந்துவிசிக
மாண்டமுழங்கமுன்பட்ட போதவுணர்களலறிச்
[illegible]ண்டுங்கை நீடும்படி துள்ளி வீழ்ந்துணர்வுகள்சிதைந்து
[illegible]மையவர்மனத்துயரமாளா. (௧௨௨)

அம்புபட்டிடுமசுரர்கண்மார்பகப்புழையிற்
செம்புனற்புறம்பெருகக்கெடுத் திரைநதலைத்திரைத்துக்
தம்பமுற்றெழுந்தோடின களேபரமலைபயாற்
சம்புபற்பலவாண்டிறக் குண்டிகையெனச்சார்ந்த (௧௨௩)

திருந்துதேவருமபணி செய்த்திரிபுவனமுமாண்
டிருந்தமுவெயிலரக் கருமிறந்துசெய்கடன்கள்
புரிந்துகாணவும்யாருமாற்றிகலனைப்புரட்டி
யருந்தவேகிடந்தனரொன்னில் வாழ்வுவயபறிவோ. (௧௨௪)

கதம்படைத்தபூதர்க்கமர் கொடாதரன்கடிது
மதம்படைத்தவர் சாடியதோதனம்வறியர்க
ளிதம்பெறத்தருகுவமென கொண்டுபோயிரப்பார்
பதம்படைகலம்போமெனப் பகர்ந்ததொத்ததுவே (௧௨௫)

மருளையொத்தன முப்புரமப்புரமருவு
மிருளையொத்தன ரவுணரவ்விருளினையிரிக்கு
மருளையொத்தனன் முகுந்தனவ்வருளினையுடைய
பொருளையொத்தன னப்பொருளாகியபுராரி. (௧௨௬)

செப்புரம்பதித்தன்னமர் துமைமுலைதிளைக்குந்
துப்புரம்பெறுவம்பர்பான் றூநகைக்கணையான்
முப்புரம்பொடிபட்டது முதல்வர்தம்முயிர்போ
யப்புரம்படிபட்டதுங் கண்டனரமரர். (௧௨௭)

வேறு.

ஆர்த்தனர்முகிலினமஞ்சப்பூமழை
தூர்த்தனர்மகிழ்ச்சியிற்றுணங்கையாடிமெய்
வேர்த்தனரருகுபோய் வெய்யர்பேய்களைப்
பார்த்தனர்குதித்தனர்பரமர்பாடி. (௧௨௮)

சரமொருகுனிசிலைத் தூங்கிநின்றிடு
மொருவனதடி மலருச்சிசூடினர்
கரையறுமுவகையங் கடலிலாழ்ந்தனர்
பரவினர்கடவுளர் பகர்தன்மேயினார். ௧௨௯

இந்நகரதனிடை யிறைவநின்மலர்ப்
பொன்னடியருச்சனைபுரிந்துவாழ்வுற
நின்னருள்புரிகென நிகழ்த்தவாயிடை
மன்னியவிலிங்கநல் வடிவமாயினான். (௧௩௦)

ஆதலுமனமகிழ்ந் தமரரிந்திரன
மாதவரயன்முனிவரர்கண்மஞ்சனம்
போதொடுசுடர்நறும் புகைகொண்டர்ச்சியா
வீடுடலெடுத்தபேறெனநின்றேற்றினார். (௧௩௧)

குலவுறுமரியவிற் கோலங்கொண்டுமுன்
னிலகுறநின்றதாலிலிங்கமாகியு
நலமருளுமம்விற் கோலநாதனென்
றுலகினருணாசெய வமலனுற்றனன். (௧௩௨)

ஐங்கரக்கடவுள வேலரசன்மாலயன்
புங்கவர்க்கிறையவன் புவனநாயகர்
துங்கமெய்த்தவர்முதற்றுவன்றினோரெலா
மெங்களுக்குறுமிட மிஃதென்றுற்றனர். (௧௩௩)

எழிறருமுமையொடு மெங்கணாயக
னொழிவறநிரந்தர முற்றதன்மையாற்
பொழிறிகழ்கூவமா புரத்திற்கெங்கணு
மொழிதருபெயரவி முத்தமாகுமால். (௧௩௪)

அலங்குறுமிரதகூவரத்தையாயிடை
வலங்கிளர்கிம்புரிக் கோட்டுமாமுக
னிலங்குறுபுழைக்கரத் திறுத்ததன்மையா
ன[illegible]கூபு[illegible]ம்பெற்றதே. (௧௩௫)

ஓவிலொண்பதிநுகே கூவமெயாப்பவே
மூவுலகங்களு முன்னிவந்தயோ
தாவிலின்பெய்துறு தன்மையாலெழிற்
கூவமென்றொருபெயர் கொண்ட தந்நகர் (௧௫௬)

மேலநாளிழைத்த தீவினைகட்செங்கள்விற்
கோலநாயகன்றிருக் கூவமுள்குத
லாலநாகங்களிற்சரும்பு வொதிலைத்
தாலமேவினைக்குறுந் தன்மைபோலுமால. ௫௭)

என்றிவைபற்பலவியம்பிவண்டுழுங்
கொன்றையஞ்சடையினோன்கூவமாநகர்
சென்றடைந்தருங்கதிசோமினென்றனன்
வன்றிறற்புலநெறி மறித்தசூதனே.

திரிபுரதகனச்சருக்க முற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம். ௫0௫.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிபுரதகனச்சருக்கவசனம்.

பூவுலகிற் புகழ்பெற்றுள்ள தாருகனென்னுமசுர னுக்கு வித்துன்மாலியென்றும் தாரகாக்ஷனென்றும் வ யுக்கமலாக்ஷனென்றும் மூன்றுபுதல்வர்கள் தீவினைக்கு க்காரணமாகிய காமவெகுளிமயக்கமென்னும் முக்குற் றங்களுக்கொப்பாய் அவத[illegible]னர். இப்புதல்வர்கள் த மதுதந்தையாகிய தாருகன்[illegible]க்கு வளினது வே விறைற்றடியப்பட்டபின்

செய்தனர். அப்போது பிரமதேவன் இவர்கள்முன் தோ - றிட இம்மூவர்களும் பூமியில் விழுந்து பணிந்து தோ த்திரஞ்செய்யப் பிரமதேவன் மகிழ்ச்சியடைந்து என் னைநோக்கித்தவஞ்செய்த காரணம்யாது? அதனைச்சொ ல்வீர்களென், மூவரும் வந்தனஞ்செய்து சொல்லத்தொ டங்குவார்.

அந்தரசொர்க்கபாதாலமென்னு மூன்று லோகங் களிடத்துஞ் செல்லத்தக்க மூன்றுகோட்டைகளளித் ததில் நாங்கள்மூவருமிருந்து அநேகயுகங்கள் அரசு செய்து பகைவர்களைஜயித்து மீண்டுமாயிரவருஷத்தி ற்கோர்முறை ஒன்றாய்ச்சேரவேண்டும்; இதல்லாமலு மெங்களுயிர்களுக்கு முடிவுண்டாயினும் உலகமுடிவி ற் பரமசிவன் ருனொருவனேநின்று நடித்தருளல்போ லப்பரமசிவசத்தி ஞோர்கணையாலல்லது முடிவடையாதி ருத்தல் வேண்டுமென்றனர். அப்படியே பிரமதேவன் வரமளித்துச்சென்றபின் பொன்வெள்ளிஇரும்பென்னு மூன்றினால் மூன்று கோட்டைகளுண்டாயின, அம்மூன் றும் பிரமதேவனுக்கினையா லவ்வவ்வுயர்வுக்கேற்பப் பூ மியிலிரும்புக்கோட்டையும் அந்தரத்தில் வெள்ளிக்கோ ட்டையுஞ் சொர்க்கத்திற் பொன்கோட்டையும் பொருந் த முறையே மூவருமிதனைக்கைக்கொண்டார்கள். பின் பிவர்களாக்கினையால் கூடகோபுரமாடமாளிகைகளுங் கடைவீதி முதலியவீதிகளுங் குளமுதலியனவுமயனெ ன்னுந் தேவதச்சன்செய்தருளினன். இவ்வாப்பத்தை அவுணர்கூட்டநோக்கி மிகவுந்தங்களுக்கேற்ற வழகை யுடையதென, குற்றமில்லாத கலாஞானங்களையுணர் ந்த மயனென்போத திறத்தாலரைவெல்லத்தக்க வலி மைபொருந்திய நூம்பெற்றுக் கிதனைச்சொல்லுவான்.

திரிபுரதகனச்சருக்கம்

அம்மாகருவப்பாகண்டருள்
னும்மாகுலமுற்றையுநூறிடவெம்
பெம்மானொடுபேசுதும்வம்மினென
வெம்மான்மலையெய்துவன்யாவரொ…ற்ற் (௫௯)

அன்றோரணன்வானவராகுலமென்
றன்னாயகனெண்சரணந்தொழுது
சொன்னாலஃதின்றுதொலைப்பனென
வுன்னாவருமவெற் பணியோதியிடில். (௬௦)

வேறு.

பணமுத்தறகம்பர்த்தபரமனை
மண்டுதென்றலைவைப்பதத்தவத்தினால்
விண்டலந்தொடவெண்மதிபேருருக்
கொண்டெழுந்தென நின்றதக்குன்றமே. (௬௧)

வருணமிக்கபால்வாருதிசிற்கன
பூரணனுக்குமோர்பொற்றவிசாவுனித்
திரணமொத்தசிறிதெனலாமையாற்
பரிணமித்தசெழுமபண்பனத்தவ்வரை. (௬௨)

இத்திறத்தினிலங்குகயிலையாம
வித்தகத்தனிவெற்புழியிந்திரா
யத்தனும்பர்குழுவொடுமஞ்சலி
கைத்தலந்தலைகாட்டினனேகினான். (௬௩)

எண்ணிகந்தவிருங்கணமேத்துற
வண்ணனந்திருநந்தியமர்ந்தருள்
வண்ணவொண்கடைவந்தவனைத்தொழு
துண்ணனின்றிதுகட்டுரைக்கின்றனன்: (௬௪)

சென்றுதெய்வசிகாமணிக்கிங்குள்யா
மொன்றும்வண்…றைத்தருளையநீ
யென்…னியம்பவருள்பெறி
னன்றுநின்மனப்பே…யினனந்தியே. (௬௫)